

Επίσημη Εφημερίδα

C 96

της Ευρωπαϊκής Ένωσης

49ο έτος

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

22 Απριλίου 2006

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
2006/C 96/01	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα), της 2ας Φεβρουαρίου 2006, στην υπόθεση C-143/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου (Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/84/ΕΚ — Μη εμπρόδεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη)	1
2006/C 96/02	Υπόθεση C-420/05 P: Αίτηση αναίρεσως που η Ricosmos B.V. υπέβαλε στις 28 Νοεμβρίου 2005 κατά της αποφάσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-53/02, Ricosmos B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	1
2006/C 96/03	Υποθέσεις C-37/06 και C-58/06: Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διατάξεις της 10ης και της 12ης Ιανουαρίου 2006 στις υποθέσεις Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) και ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	2
2006/C 96/04	Υπόθεση C-50/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2006	3
2006/C 96/05	Υπόθεση C-55/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln με διάταξη της 26ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Arcor AG & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, παρεμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG	3
2006/C 96/06	Υπόθεση C-59/06 P: Αναίρεση του Luigi Marcuccio ασκηθείσα στις 3 Φεβρουαρίου 2006 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 2005 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-236/02, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	4
2006/C 96/07	Υπόθεση C-67/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 06/02/2006	5

EL

2006/C 96/08	Υπόθεση C-73/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Planzer Luxembourg S.à.r.l. κατά Bundeszentralamt für Steuern	5
2006/C 96/09	Υπόθεση C-91/06: Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας	6
2006/C 96/10	Υπόθεση C-96/06: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) με διάταξη της 23ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Viamex Agrar Handels GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas	6
2006/C 96/11	Υπόθεση C-99/06: Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση Raiffeisenbank Mutlangen eG κατά Roland Schabel, λοιποί διάδικοι: 1) Präsident des Landgerichts Unkel, 2) Bezirksrevisor Stiglmaier	6
2006/C 96/12	Υπόθεση C-102/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2006	7
2006/C 96/13	Υπόθεση C-104/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 2006	7
2006/C 96/14	Υπόθεση C-114/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2006	8
2006/C 96/15	Υπόθεση C-123/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 02/03/2006	8
2006/C 96/16	Υπόθεση C-124/06: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 02/03/2006	9
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
2006/C 96/17	Υπόθεση T-34/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Le Levant 001 κ.λπ. κατά Επιτροπής (Κρατικές ενισχύσεις — Έννοια του ενδιαφερομένου μέρους — Καθορισμός προθεσμίας προς υποβολή παρατηρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Μέτρο φορολογικής έκπτωσης για ορισμένες υπερπόντιες επενδύσεις — Αναπτυξιακή ενίσχυση συνδεδεμένη με τις ναυπηγικές εργασίες — Εκτίμηση με βάση το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)	10
2006/C 96/18	Υπόθεση T-282/02: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής (Ανταγωνισμός — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως επιχειρήσεων — Άρθρα 2, 3 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 — Έννοια της συγκεντρώσεως — Δημιουργία δεσπόζουσας θέσης — Άδεια εξαρτώμενη από την τήρηση ορισμένων δεσμεύσεων — Αρχή της αναλογικότητας)	10
2006/C 96/19	Υπόθεση T-194/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Il Ponte Finanziaria SpA κατά ΓΕΕΑ («Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχωρίσεως εικονιστικού σήματος περιέχοντος το λεκτικό στοιχείο “Bainbridge” — Προγενέστερα εθνικά σήματα, λεκτικά, εικονιστικά και τρισδιάστατα, που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο “Bridges” — Απόδειξη χρήσεως — Χρήση υπό διαφορετική μορφή — “Αμυντικά” σήματα — Οικογένεια σημάτων»)	11

2006/C 96/20	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-200/03 και T-313/03: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 — V κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Απόλυση λόγω επαγγελματικής ανεπαρκείας — Άρθρο 51 του ΚΥΚ — Πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως — Κατάχρηση εξουσίας — Καθήκον μέριμνας — Δικαιώματα άμυνας — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Αιτιολογία — Έκθεση βαθμολογίας — Παραδεκτό — Συμφέρον για άσκηψη προσφυγής)	11
2006/C 96/21	Υπόθεση T-74/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Nestlé κατά ΓΕΕΑ (Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως παραστατικού κοινοτικού σήματος εμπι- ριέχοντος το λεκτικό στοιχείο «QUICKY» — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή κοινοτικά λεκτικά σήματα, εμπιριέχοντα το λεκτικό στοιχείο «Quick» — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα QUICK — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα QUICKIES — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρνηση καταχώρισεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)	11
2006/C 96/22	Υπόθεση T-342/04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Adam κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών σε άλλο κράτος»)	12
2006/C 96/23	Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-437/04 και T-441//04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Standertskjöld-Nordenstam και Heyraud κατά Επιτροπής (Υπάλληλοι — Προαγωγή γνωστή ως «de deuxième filière» (δεύτερος τρόπος προαγωγής) — Έτος προαγωγών 2003 — Μη εγγραφή στον πίνακα των υπαλλήλων που επιλέγησαν για προαγωγή στον βαθμό Α3 — Παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως)	12
2006/C 96/24	Υπόθεση T-471//04: Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Καρατζόγλου κατά ΑΕΡ (Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία συμβάσεως — Άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχείο α' των ρυθμίσεων για το λοιπό προσωπικό — Τήρηση των διατάξεων της συμβάσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)	13
2006/C 96/25	Υπόθεση T-338/04: Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2006 — Centro Europa 7 κατά Επιτροπής (Άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ — Απόρριψη καταγγελίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένσταση απαραδέκτου)	13
2006/C 96/26	Υπόθεση T-171/05 RII: Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Nijis κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου (Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Υπάλληλοι — Νέα αίτηση — Άρθρο 109 του κανονισμού διαδικασίας — Νέα περιστατικά)	13
2006/C 96/27	Υπόθεση T-438/05: Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2005 — Daishowa Seiki κατά ΓΕΕΑ	14
2006/C 96/28	Υπόθεση T-26/06: Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2006 — Trioplast Wittenheim κατά Επιτροπής	14
2006/C 96/29	Υπόθεση T- 32/06: Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2006 — Justerini & Brooks Limited κατά ΓΕΕΑ	15
2006/C 96/30	Υπόθεση T-36/06: Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2005 — Bundesverband deutscher Banken κατά Επιτροπής	15
2006/C 96/31	Υπόθεση T-37/06: Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2006 — MEGGLE κατά ΓΕΕΑ	16
2006/C 96/32	Υπόθεση T-40/06: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2006 — Trioplast Industrier κατά Επιτροπής	17
2006/C 96/33	Υπόθεση T-41/06: Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2006 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	17
2006/C 96/34	Υπόθεση T-51/06: Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2006 — Fardem Packaging κατά Επιτροπής	18
2006/C 96/35	Υπόθεση T-52/06: Προσφυγή της 21 Φεβρουαρίου 2006 — Harry's Morato κατά ΓΕΕΑ	19

2006/C 96/36	Υπόθεση T-54/06: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Kendrion κατά Επιτροπής	20
2006/C 96/37	Υπόθεση T-55/06: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — RKW κατά Επιτροπής	20
2006/C 96/38	Υπόθεση T-56/06: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Γαλλία κατά Επιτροπής	21
2006/C 96/39	Υπόθεση T-57/06: Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Marly κατά ΓΕΕΑ	22
2006/C 96/40	Υπόθεση T-58/06: Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — H.A.L.T.E. κατά Επιτροπής	23
2006/C 96/41	Υπόθεση T-60/06: Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	24
2006/C 96/42	Υπόθεση T-64/06: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — FLS Plast κατά Επιτροπής	24
2006/C 96/43	Υπόθεση T-65/06: Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2006 — FLSmidth κατά Επιτροπής	25
2006/C 96/44	Υπόθεση T-66/06: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen κατά Επιτροπής	26
2006/C 96/45	Υπόθεση T-67/06: Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2006 — Elini κατά ΓΕΕΑ	27
2006/C 96/46	Υπόθεση T-68/06: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Stempheer και Koninklijke Verpakkingindustrie Stempheer κατά Επιτροπής	28
2006/C 96/47	Υπόθεση T-69/06: Προσφυγή της Aughinish Alumina κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2006	29
2006/C 96/48	Υπόθεση T-70/06: Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Audi κατά ΓΕΕΑ	30
2006/C 96/49	Υπόθεση T-72/06: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Groupe Gascogne κατά Επιτροπής	30
2006/C 96/50	Υπόθεση T-75/06: Προσφυγή της Bayer CropScience κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2006	31
2006/C 96/51	Υπόθεση T-77/06: Προσφυγή της 1ης Μαΐου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής	32
2006/C 96/52	Υπόθεση T-79/06: Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής	32
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ		
2006/C 96/53	Υπόθεση F-119/05: Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2005 — Gesner κατά ΓΕΕΑ	34
2006/C 96/54	Υπόθεση F-6/06: Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Scafarto κατά Επιτροπής	34
2006/C 96/55	Υπόθεση F-7/06: Προσφυγή/αγωγή της Β κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2006	35
2006/C 96/56	Υπόθεση F-10/06: Προσφυγή/αγωγή της 5ης Ιανουαρίου 2006 — André κατά Επιτροπής	36
2006/C 96/57	Υπόθεση F-13/06: Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	36
2006/C 96/58	Υπόθεση F-14/06: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2006 — Chevalier Carmana κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων	37

2006/C 96/59	Υπόθεση F-15/06: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2006 — Abba κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου	37
2006/C 96/60	Υπόθεση F-16/06: Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2006 — Augenault κ.λπ. κατά Συμβουλίου	38
2006/C 96/61	Υπόθεση F-17/06: Προσφυγή/αγωγή της 21ης Φεβρουαρίου 2006 — Vereecken κατά Επιτροπής	38

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

.....

III Πληροφορίες

2006/C 96/62	Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην <i>Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης</i> EE C 86 της 8.4.2006	40
--------------	--	----

I

(Ανακοινώσεις)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 2ας Φεβρουαρίου 2006

στην υπόθεση C-143/05: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά Βασιλείου του Βελγίου ⁽¹⁾

(Παράβαση κράτους μέλους — Οδηγία 2002/84/ΕΚ — Μη εμπρόθεσμη μεταφορά στην εθνική έννομη τάξη)

(2006/C 96/01)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Στην υπόθεση C-143/05, με αντικείμενο προσφυγή λόγω παραβάσεως δυνάμει του άρθρου 226 ΕΚ, που ασκήθηκε στις 29 Μαρτίου 2005, Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: K. Simonsson και W. Wils), κατά Βασιλείου του Βελγίου (εκπρόσωπος: M. Wimmer), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους J. Makarczyk, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και J. Klůčka (εισηγητή), δικαστές, γενική εισαγγελέας: C. Stix-Hackl, γραμματέας: R. Grass, εξέδωσε στις 2 Φεβρουαρίου 2006 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό

1) Το Βασίλειο του Βελγίου, μη λαμβάνοντας εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλα τα αναγκαία νομοθετικά, κανονιστικά και διοικητικά μέτρα προκειμένου να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2002/84/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Νοεμβρίου 2002, για την τροποποίηση των οδηγιών για την ασφάλεια στη ναυτιλία και την πρόληψη της ρυπάνσεως από τα πλοία, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει το Βασίλειο του Βελγίου στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 143 της 11.6.2005.

Αίτηση αναίρεσεως που η Ricosmos B.V. υπέβαλε στις 28 Νοεμβρίου 2005 κατά της αποφάσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2005 την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-53/02, Ricosmos B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-420/05 P)

(2006/C 96/02)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Ricosmos B.V., εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους J. J. M. Hertoghs και J. H. Peek του δικηγορικού και φοροτεχνικού γραφείου Hertoghs advocaten-belastingkundigen, Parkstraat 8, (4818 SK) Breda, Κάτω Χώρες, υπέβαλε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 28 Νοεμβρίου 2005 αίτηση αναίρεσεως της αποφάσεως της 13ης Σεπτεμβρίου 2005, την οποία εξέδωσε το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πρώτο τμήμα) στην υπόθεση T-53/02, Ricosmos B.V. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η αναρreseύουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- να κηρύξει την παρούσα αίτηση αναίρεσεως παραδεκτή και βάσιμη·
- να αναίρεσει την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Σεπτεμβρίου 2005·
- να δεχθεί την προσφυγή ακυρώσεως της υπό στοιχεία REM 09/00 αποφάσεως της Επιτροπής της 16ης Νοεμβρίου 2001, με την οποία ορίστηκε ότι δεν δικαιολογείται η υπέρ της αναρreseύουσας διαγραφή εισαγωγικών δασμών·
- επικουρικώς, να αναπέμψει την υπόθεση στο Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα τόσο της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου όσο και αυτής ενώπιον του Πρωτοδικείου.

Λόγοι αναιρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αιτήσεως της αναιρέσεως η αναιρεσείουσα προβάλλει τα εξής:

1. Το Πρωτοδικείο έλαβε ως αφετηρία εσφαλμένη ή εν πάση περιπτώσει υπερβολικά στενή ερμηνεία ειδικά των άρθρων 905 έως 909 του εκτελεστικού κανονισμού του Κοινοτικού Τελωνειακού Κώδικα⁽¹⁾ τα οποία αφορούν τη διαδικασία διαγραφής και/ή επιστροφής τελωνειακών δασμών. Συγκεκριμένα, η αρχή της βεβαιότητας δικαίου απαιτεί να ήταν στη συγκεκριμένη περίπτωση προβλέψιμη η έννομη κατάσταση της Ricosmos B.V. Τούτο δεν συνέβη εν προκειμένω με αναστολές της διαδικασίας τις οποίες η Ricosmos B.V. δεν μπόρεσε να πληροφορηθεί. Περαιτέρω, το Πρωτοδικείο κακώς έλαβε ως αφετηρία μια υπέρ το δέον στενή αντίληψη του δικαιώματος άμυνας, ερμηνεύοντας υπέρ το δέον στενά το δικαίωμα έγκαιρης και πλήρους προσβάσεως στον φάκελο (τόσο στον φάκελο των εθνικών τελωνειακών αρχών όσο και σε αυτόν της Επιτροπής).
2. Επιπλέον, η απόφαση του Πρωτοδικείου δεν συνάδει με το κοινοτικό δίκαιο. Η αρχή της βεβαιότητας δικαίου συνεπάγεται και ότι πρέπει να είναι ξεκάθαρα και σαφή τα κριτήρια που χρησιμοποιούνται για να καθοριστεί η έλλειψη πρόδηλης αμέλειας. Ακριβώς λόγω της σχετικής ελαστικότητας της έννοιας της πρόδηλης αμέλειας, κατ' αρχήν τα κριτήρια αυτά πρέπει να ερμηνεύονται με στενό τρόπο και κατά περίπτωση. Η αμέλεια πρέπει να είναι προφανής και ουσιώδης και συγχρόνως πρέπει να έχει σαφή αιτιώδη σύνδεσμο με τη διαπιστωμένη ιδιαίτερη κατάσταση. Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο, αφενός, κακώς δεν έδωσε καμία βαρύτητα, ή κακώς έδωσε υπερβολικά μικρή βαρύτητα, στην πολυπλοκότητα της ρυθμίσεως και στη σχετική επαγγελματική πείρα της αναιρεσείουσας και, αφετέρου, ερμήνευσε με εσφαλμένο ή εν πάση περιπτώσει τυπολατρικό τρόπο διάφορες υποχρεώσεις της αναιρεσείουσας.
3. Περαιτέρω, η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας και το Πρωτοδικείο δεν έδωσε καμία βαρύτητα ή εν πάση περιπτώσει έδωσε υπερβολικά μικρή βαρύτητα σε νέα πραγματικά περιστατικά από τα οποία προκύπτει ότι οι επιβληθέντες δασμοί πρέπει να διαγραφούν.
4. Τέλος, ο από το Πρωτοδικείο καθορισμός των πραγματικών περιστατικών της παρούσας υποθέσεως είναι εν μέρει εσφαλμένος ή εν πάση περιπτώσει ελλιπής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 253, σ.1).

Αιτήσεις για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg με διατάξεις της 10ης και της 12ης Ιανουαρίου 2006 στις υποθέσεις Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) και ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υποθέσεις C-37/06 και C-58/06)

(2006/C 96/03)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διατάξεις της 10ης και της 12ης Ιανουαρίου 2006, οι οποίες περιήλθαν στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 23 Ιανουαρίου και στις 3 Φεβρουαρίου 2006, το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) στο πλαίσιο των διαφορών Viamex Agrar Handels GmbH (C-37/06) και ZVK Zuchtvieh-Kontor GmbH (C-58/06) κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas, που εκκρεμούν ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Είναι το άρθρο 1 του κανονισμού 615/98⁽¹⁾ έγκυρο, καθόσον εξαρτά τη χορήγηση της επιστροφής κατά την εξαγωγή από το αν έχει τηρηθεί η οδηγία 91/628/ΕΟΚ⁽²⁾ για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο παραπάνω ερώτημα: Συμβιβάζεται με την αρχή της αναλογικότητας η διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 615/98, κατά την οποία δεν πληρώνεται επιστροφή κατά την εξαγωγή για τα ζώα για τα οποία η αρμόδια αρχή θεωρεί, έχοντας υπόψη οποιοδήποτε άλλο στοιχείο το οποίο διαθέτει σχετικά με την τήρηση των διατάξεων του άρθρου 1 του κανονισμού 615/98, ότι δεν έχει τηρηθεί η οδηγία για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά;

(¹) ΕΕ L 82, σ. 19.

(²) ΕΕ L 340, σ. 17.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 27 Ιανουαρίου 2006

(Υπόθεση C-50/06)

(2006/C 96/04)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τη Μαρία Κοντού- Durande και τον Rudi Troosters, με τόπο επιδόσεων το Λουξεμβούργο, άσκησε στις 27 Ιανουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, εφαρμόζοντας σε πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης όχι την οδηγία 64/221/ΕΟΚ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη διακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημοσίας τάξεως, δημοσίας ασφαλείας ή δημοσίας υγείας, αλλά μια γενική νομοθετική ρύθμιση περί αλλοδαπών η οποία καθιστά δυνατό να συνδέεται συστηματικά και αυτόματα μια ποινική καταδίκη με ένα μέτρο απομακρύνσεως από την επικράτεια, παρέβη τις υποχρεώσεις που έχει από την οδηγία αυτή·
- να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Το άρθρο 8, στοιχείο ε, του Nederlandse Vreemdelingenwet 2000 (ολλανδικού νόμου του 2000 περί αλλοδαπών) ορίζει ότι ένας αλλοδαπός έχει ως κοινοτικός υπήκοος νόμιμη διαμονή στις Κάτω Χώρες μόνο στο μέτρο που η διαμονή αυτή συνάδει με ρύθμιση ειδικά θεσπισμένη δυνάμει της Συνθήκης ΕΚ.

Κατά τα λοιπά, οι περισσότερες διατάξεις του νόμου του 2000 περί αλλοδαπών έχουν άνευ ετέρου εφαρμογή γενικά στους «αλλοδαπούς», έννοια στην οποία, κατά το άρθρο 1, στοιχείο m, του νόμου αυτού, υπάγονται και υπήκοοι κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αυτός καθ' εαυτών ο νόμος του 2000 περί αλλοδαπών δεν παραπέμπει στην οδηγία 64/221 και οι αρχές της δεν ενσωματώνονται στο κείμενό του. Επιπλέον, οι υποχρεώσεις που απορρέουν από την πιο πάνω οδηγία δεν περιλαμβάνονται με σαφή και μη διφορούμενο τρόπο στη νομοθετική αυτή ρύθμιση.

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 05/001, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln με διάταξη της 26ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Arcor AG & Co. KG κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, παρεμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG

(Υπόθεση C-55/06)

(2006/C 96/05)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 26ης Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 2 Φεβρουαρίου 2006, το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Arcor AG & Co. KG και Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, παρεμβαίνουσα: Deutsche Telekom AG, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- Έχει την έννοια το άρθρο 1, παράγραφος 4, του κανονισμού ΕΚ 2887/2000⁽¹⁾ ότι η προϋπόθεση της –κατά το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού ΕΚ 2887/2000– χρέωσης με βάση το κόστος αποτελεί ελάχιστη απαίτηση, υπό την έννοια ότι το εθνικό δίκαιο των κρατών μελών δεν μπορεί να αποκλίνει από το επίπεδο αυτό επί ζημιά των δικαιούχων;
- Περιλαμβάνει η απαίτηση για χρέωση με βάση το κόστος, σύμφωνα με το άρθρο 3, παράγραφος 3, του κανονισμού ΕΚ 2887/2000, επίσης, κοστολογικούς τόκους και κοστολογικές αποσβέσεις;
- Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ερώτημα 2:
 - Αποτελεί βάση υπολογισμού για τους εν λόγω τόκους και τις εν λόγω αποσβέσεις η αξία αντικατάστασης των πάγιων περιουσιακών στοιχείων μετά την αφαίρεση των αποσβέσεων που πραγματοποιήθηκαν πριν από την ημερομηνία της εκτιμήσεως ή αποτελεί βάση υπολογισμού αποκλειστικά η τρέχουσα αξία αντικατάστασης, διατυπούμενη με τις τρέχουσες τιμές κατά τον χρόνο της εκτιμήσεως;
 - Πρέπει σε κάθε περίπτωση να αποδεικνύεται με πλήρη στοιχεία, που επιτρέπουν την εκτενή εξέταση των εξόδων του κοινοποιημένου φορέα εκμετάλλευσης, το κόστος που προβάλλεται ως βάση υπολογισμού των κοστολογικών τόκων και αποσβέσεων, ειδικότερα εκείνο το κόστος που δεν μπορεί να καταλογιστεί άμεσα στην παροχή (γενικά έξοδα);

- c) Σε περίπτωση εξ ολοκλήρου ή εν μέρει αρνητικής απαντήσεως στο ερώτημα b):

Μπορεί το κόστος να αποδειχθεί, αντί με τον τρόπο αυτό, με εκτίμηση βασισόμενη σε ένα αναλυτικό υπόδειγμα εξόδων;

Ποιες προϋποθέσεις από απόψεως μεθόδου και ποιες άλλες προϋποθέσεις από απόψεως περιεχομένου πρέπει να πληροί η εν λόγω εναλλακτική εκτίμηση;

- d) Κατά τον έλεγχο της χρεώσεως με βάση το κόστος, διατίθενται οι εθνικές κανονιστικές αρχές, στο πλαίσιο των εξουσιών τους σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφοι 1 έως 3, του κανονισμού ΕΚ 2887/2000, περιθώρια εκτιμήσεως τα οποία υπόκεινται μόνο σε περιορισμένο δικαστικό έλεγχο;

- e) Σε περίπτωση καταφατικής ερωτήσεως στο ερώτημα d):

Αφορούν επίσης τα περιθώρια αυτά, ειδικότερα, τη μέθοδο υπολογισμού του κόστους καθώς και ζητήματα καθορισμού ευλόγων κοστολογικών τόκων (για ξένο κεφάλαιο και/ή ίδιο κεφάλαιο) και περιόδων αποσβέσεως;

Που βρίσκονται τα όρια των περιθωρίων αυτών;

- f) Εξυπηρετεί η απαίτηση της χρεώσεως με βάση το κόστος τουλάχιστον την προστασία των δικαιωμάτων των ανταγωνιστών ως δικαιούχων, και μάλιστα με αποτέλεσμα οι εν λόγω ανταγωνιστές να μπορούν να αμφισβητήσουν δικαστικές τιμές προσβάσεως που δεν βασίζονται στο κόστος;

- g) Φέρει ο κοινοποιημένος φορέας εκμετάλλευσης το μειονέκτημα του μη αποδείξιμου του κόστους (βάρος αποδείξεως), αν το κόστος δεν μπορεί να αποδειχθεί, εξ ολοκλήρου ή εν μέρει, στο πλαίσιο της διαδικασίας εποπτείας του άρθρου 4, του κανονισμού 2887/2000 ή στο πλαίσιο επακολουθούσας ένδικης διαδικασίας;

- h) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στα ερωτήματα f) και g):

Φέρει ο κοινοποιημένος φορέας εκμετάλλευσης το βάρος αποδείξεως για τη χρέωση με βάση το κόστος και στην περίπτωση που ένας ανταγωνιστής, ως δικαιούχος, ασκεί προσφυγή κατά της έγκρισης τιμών δοθείσας σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο από την εθνική κανονιστική αρχή, με την αιτιολογία ότι οι εγκριθείσες τιμές προσβάσεως είναι υπερβολικά υψηλές λόγω του ότι δεν καθορίστηκαν με βάση το κόστος;

(¹) ΕΕ L 336, σ. 4.

Αναίρεση του Luigi Marcuccio ασκηθείσα στις 3 Φεβρουαρίου 2006 κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 2005 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-236/02, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση C-59/06 P)

(2006/C 96/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Ο Luigi Marcuccio, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο L. Garofalo, άσκησε στις 3 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων αναίρεση κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 24 Νοεμβρίου 2005 το πέμπτο τμήμα του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επί της υποθέσεως T-236/02, Luigi Marcuccio κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

Να ακυρώσει την ανααιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να κάνει δεκτά τα αιτήματά του.

Λόγοι αναίρεσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο ανααιρεσίων υποστηρίζει ότι η απόφαση του Πρωτοδικείου πάσχει λόγω:

1. Αλλοιώσεως και στρεβλώσεως των πραγματικών περιστατικών και των ισχυρισμών του ανααιρεσίου που περιλαμβάνονται στα έγγραφά του, όπως προκύπτει και από τις ανακριβείς επί της ουσίας διαπιστώσεις του Πρωτοδικείου·
2. Παραλείψεως αποφάνσεως επί πλειόνων θεμελιωδών σημείων της de quo υποθέσεως·
3. Διαδικαστικής πλάνης τέτοιας σοβαρότητας ώστε να θίγονται ανεπανόρθωτα τα συμφέροντα του ανααιρεσίου·
4. Παντελούς ελλείψεως αιτιολογίας επί διαφόρων αποφασιστικής σημασίας σημείων της de quo υποθέσεως, αλλά και λόγω μη διεξαγωγής αποδείξεων, συγχύσεως, αντιφατικότητας, ανεπαρκείας, ακρισίας, ταυτολογίας, αυθαιρεσίας, αυταποδείκτου και ελλείψεως λογικής συνοχής, τόσο πρωτογενώς όσον και δευτερευόντως, της συλλογιστικής που υποτίθεται ότι αποτέλεσε προς τούτο θεμέλιο·
5. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής του άρθρου 26, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων·
6. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής των εννοιών των δικαιωμάτων άμυνας και αδικαιολόγητης και στερούμενης λογικής παράκαμψης της σχετικής νομολογίας·

7. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής των εννοιών της αιτιολογήσεως και αδικαιολόγητης και στερούμενης λογικής παρακάμψεως της σχετικής νομολογίας·
8. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής των εννοιών της αντιφατικότητας της αιτιολογήσεως·
9. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της δυνατότητας προσβολής προπαρασκευαστικής πράξεως·
10. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της εκτιμήσεως·
11. Εσφαλμένης και πεπλανημένης ερμηνείας και εφαρμογής της έννοιας της τροποποιήσεως ήδη εκδοθείσας αποφάσεως.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Köln (Γερμανία) με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Planzer Luxembourg S.à.r.l. κατά Bundeszentralamt für Steuern

(Υπόθεση C-73/06)

(2006/C 96/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 06/02/2006

(Υπόθεση C-67/06)

(2006/C 96/07)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον κ. Μηνά Κωνσταντινίδη και την κα Amparo Alcover San Pedro, μέλη της Νομικής της Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 06/02/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

- διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2002/49/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002 σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση περιβαλλοντικού θορύβου και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσθεμία μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 18 Ιουλίου 2004.

Με διάταξη της 19ης Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Φεβρουαρίου 2006, το Finanzgericht Köln (Γερμανία), στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Planzer Luxembourg S.à.r.l. και Bundeszentralamt für Steuern, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

- 1) Έχει το πιστοποιητικό που βεβαιώνει την ιδιότητα του επιχειρηματία και έχει εκδοθεί σύμφωνα με το υπόδειγμα που προβλέπεται στο παράρτημα Β της όγδοης οδηγίας 79/1072/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 6ης Δεκεμβρίου 1979, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — τρόπος επιστροφής του φόρου προστιθέμενης αξίας στους υποκειμένους στο φόρο οι οποίοι δεν είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της χώρας⁽¹⁾, δεσμευτική ισχύ ή/και αποτελεί αμάχητο τεκμήριο για το ότι ο επιχειρηματίας είναι εγκατεστημένος στο κράτος στο οποίο εκδόθηκε το πιστοποιητικό;

- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο ερώτημα 1:

Πρέπει η έννοια «έδρα της οικονομικής δραστηριότητας», όπως χρησιμοποιείται στο άρθρο 1, σημείο 1, της δέκατης τρίτης οδηγίας, να θεωρηθεί, κατόπιν ερμηνείας της, ότι προσδιορίζει τον τόπο στον οποίο η εταιρία έχει την καταστατική της έδρα

ή πρέπει να αναχθεί σε κριτήριο ο τόπος στον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις σχετικά με τη διαχείριση της εταιρίας

ή το κριτήριο αποτελεί ο τόπος στον οποίο λαμβάνονται οι αποφάσεις που έχουν σημασία για τις συνήθεις πράξεις τρέχουσας λειτουργίας της εταιρίας;

⁽¹⁾ ΕΕ L 189 της 18ης Ιουλίου 2002, σ. 0012

⁽¹⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 111.

Προσφυγή της 14ης Φεβρουαρίου 2006 — Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας

(Υπόθεση C-91/06)

(2006/C 96/09)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Bernhard Schima και την Florence Simonetti, με τόπο επιδόσεως στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 14 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 13, παράγραφος 1, της οδηγίας 2001/42/ΕΓ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 2001, σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, διότι δεν θέσπισε και δεν ανακοίνωσε στην Επιτροπή όλες τις απαιτούμενες νομοθετικές και διοικητικές διατάξεις για την μεταφορά της οδηγίας αυτής στο εσωτερικό δίκαιο.
2. να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Η προδεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε στις 21 Ιουλίου 2004.

⁽¹⁾ ΕΕ L 197, σ. 30.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) με διάταξη της 23ης Ιανουαρίου 2006 στην υπόθεση Viamex Agrar Handels GmbH κατά Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Υπόθεση C-96/06)

(2006/C 96/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 23ης Ιανουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 17 Φεβρουαρίου 2006, το Finanzgericht Hamburg (Γερμανία) ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Viamex Agrar Handels GmbH και Hauptzollamt Hamburg-Jonas, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί των εξής ερωτημάτων:

1. Περιέχει η διάταξη του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 615/98⁽¹⁾ περίπτωση εξαιρέσεως που έχει ως συνέπεια ότι το Hauptzollamt υπέχει υποχρέωση εκθέσεως και αποδείξεως των περιστατικών όσον αφορά την πλήρωση των προϋποθέσεων του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 615/98;
2. Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο ανωτέρω ερώτημα: Όταν θεωρείται κατά την έννοια του άρθρου 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 615/98 ότι δεν έχει τηρηθεί η οδηγία όσον αφορά την προστασία των ζώων κατά τη διάρκεια της μεταφοράς, απαιτείται να αποδεικνύεται η ύπαρξη παραβάσεως της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ⁽²⁾ στη συγκεκριμένη περίπτωση ή η αρχή ανταποκρίνεται στο βάρος εκθέσεως και αποδείξεως των περιστατικών που φέρει, όταν αναφέρει και αποδεικνύει τις περιστάσεις οι οποίες, συνολικώς θεωρούμενες, συνηγορούν με σοβαρή πιθανολόγηση υπέρ του ότι σε σχέση (επίσης) με την οικεία παρτίδα εξαγωγής δεν έχει τηρηθεί η οδηγία όσον αφορά την προστασία των ζώων κατά τη διάρκεια της μεταφοράς;
3. Ανεξαρτήτως των απαντήσεων στα ερωτήματα 1 και 2: Επιτρέπεται στην αρχή να αρνηθεί (πλήρως) τη χορήγηση της κατά το άρθρο 5, παράγραφος 3, του κανονισμού 615/98/ΕΟΚ επιστροφής κατά την εξαγωγή στον εξαγωγέα, όταν ως προς την οικεία παρτίδα εξαγωγής δεν υφίσταται καμία ένδειξη ότι συνεπεία της (ενδεχομένης) παραβάσεως της οδηγίας 91/628/ΕΟΚ έχει θιγεί η καλή διαβίωση των ζώων κατά τη μεταφορά;

⁽¹⁾ ΕΕ L 82, σ. 19.

⁽²⁾ ΕΕ L 340, σ. 17.

Αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberlandesgericht Stuttgart (Γερμανία) με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2006 στην υπόθεση Raiffeisenbank Mutlangen eG κατά Roland Schabel, λοιποί διάδικοι: 1) Präsident des Landgerichts Unkel, 2) Bezirksrevisor Stiglmaier

(Υπόθεση C-99/06)

(2006/C 96/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Με διάταξη της 7ης Φεβρουαρίου 2006, η οποία περιήλθε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 21 Φεβρουαρίου 2006, το Oberlandesgericht Stuttgart ζητεί από το Δικαστήριο, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Raiffeisenbank Mutlangen eG και Roland Schabel (λοιποί διάδικοι: ο Präsident des Landgerichts Unkel και ο Bezirksrevisor Stiglmaier), η οποία εκκρεμεί ενώπιόν του, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του εξής ερωτήματος:

Έχει η οδηγία 69/335/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Ιουλίου 1969, περί των εμμέσων φόρων των επιβαλλομένων επί των συγκεντρώσεων κεφαλαίων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 85/303/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 10ης Ιουνίου 1985⁽¹⁾, την έννοια ότι τα δικαιώματα και τέλη που εισπράττει συμβολαιογράφος που έχει την ιδιότητα δημοσίου υπαλλήλου για την κατάρτιση συμβολαιογραφικού εγγράφου για δικαιοπραξία εμπίπτουσα στο πεδίο εφαρμογής της ως άνω οδηγίας, όπως έχει τροποποιηθεί, αποτελούν φόρους κατά την έννοια της οδηγίας, αν, δυνάμει της εφαρμοστέας εθνικής νομοθεσίας, αφενός, την άδεια να ασκούν συμβολαιογραφικά καθήκοντα έχουν ακόμη και συμβολαιογράφοι που έχουν την ιδιότητα δημοσίου υπαλλήλου και είναι οι ίδιοι δανειστές των επίμαχων τελών και, αφετέρου, οι συμβολαιογράφοι δημόσιοι υπάλληλοι υποχρεούνται να καταβάλλουν στο δημόσιο ταμείο, όσον αφορά τα συμβολαιογραφικά τέλη που επιβάλλονται στις υποθέσεις εταιρικού δικαίου που εμπίπτουν στην εν λόγω οδηγία, μόνο μια κατ' αποκοπή αποζημίωση για τα έξοδα, ίση με το 15 % των τελών αυτών, ενώ για τις άλλες δραστηριότητές τους υποχρεούνται να καταβάλλουν επίσης στο δημόσιο ταμείο, πέρα από την (κατ' αποκοπή) αποζημίωση αυτή, ορισμένα τέλη, τα οποία το Δημόσιο χρησιμοποιεί για τη χρηματοδότηση του έργου του;

⁽¹⁾ ΕΕ L 156, σ. 23.

Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων άσυλο στα κράτη μέλη⁽¹⁾, ή μη έχοντας κοινοποιήσει στην Επιτροπή τις διατάξεις αυτές, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

- 2) να καταδικάσει τη Δημοκρατία της Αυστρίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε στις 6 Φεβρουαρίου 2005

⁽¹⁾ ΕΕ L 31, σ. 18.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας, που ασκήθηκε στις 21 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-102/06)

(2006/C 96/12)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Carmel O'Reilly και Wolfgang Bogensberger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 21 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Δημοκρατίας της Αυστρίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας, μη έχοντας θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 2003/9/ΕΚ του

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου της Σουηδίας, που ασκήθηκε στις 22 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-104/06)

(2006/C 96/13)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους L. Ström van Lier και R. Lyal, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 22 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Σουηδίας.

Η Επιτροπή ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να διαπιστώσει ότι το Βασίλειο της Σουηδίας, θεσπίζοντας και διατηρώντας σε ισχύ φορολογική νομοθετική ρύθμιση κατά την οποία η αναστολή της φορολογήσεως της υπεραξίας η οποία απορρέει από την πώληση ιδιοκτητήτων κατοικιών, όταν ο φορολογούμενος αγοράζει άλλη κατοικία, παρέχεται μόνον οσάκις τόσο η πωλούμενη όσον και η αγοραζόμενη κατοικία βρίσκονται εντός της επικράτειας της χώρας, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τα άρθρα 18, 39, 43 και 56, παράγραφος 1, ΕΚ και από τα άρθρα 28, 31 και 40 της Συμφωνίας για τον ΕΟΧ,
- 2) να καταδικάσει το Βασίλειο της Σουηδίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στον σουηδικό νόμο περί φορολογίας εισοδήματος περιλαμβάνονται διατάξεις για την αναστολή της φορολογήσεως κατά την πώληση ιδιωτικής κατοικίας και ιδιωτικού δικαιώματος οικήσεως. Ο φορολογούμενος μπορεί να τύχει αναστολής της φορολογήσεως εφόσον προσπορίζεται υπεραξία λόγω της μεταβίβασης μόνιμης κατοικίας του στη Σουηδία και αγόρασε ή πρόκειται να αγοράσει άλλη κατοικία στη Σουηδία, στην οποία εγκαταστάθηκε ή πρόκειται να εγκατασταθεί. Ωστόσο, η αναστολή της φορολογήσεως δεν παρέχεται οσάκις η πωλούμενη και η αγοραζόμενη κατοικία βρίσκονται εκτός της σουηδικής επικράτειας. Η ανωτέρω προϋπόθεση συνιστά πρόδηλο εμπόδιο στην άσκηση των θεμελιωδών ελευθεριών που θεσπίζουν η Συνθήκη ΕΚ και η Συμφωνία για τον ΕΟΧ.

Οι σουηδικοί κανόνες δεν είναι κατάλληλοι για τη διασφάλιση της συνοχής του σουηδικού φορολογικού συστήματος, δεδομένου ότι, όσον αφορά τον ίδιο φορολογούμενο, δεν υπάρχει άμεση σχέση μεταξύ του φορολογικού πλεονεκτήματος (της αναστολής της φορολογήσεως) και της αντισταθμίσεως του πλεονεκτήματος αυτού δια της επιβολής φόρου, στο πλαίσιο της ίδιας φορολογήσεως. Οι σουηδικοί κανόνες είναι, εν πάση περιπτώσει, δυσανάλογοι προς τον σκοπό τον οποίο επιδιώκουν.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση C-114/06)

(2006/C 96/14)

(Γλώσσα διαδικασίας: η σλοβακική)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Γ. Ζαββό και Tomáš Kukač, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 27 Φεβρουαρίου 2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Σλοβακικής Δημοκρατίας.

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων ζητεί από το Δικαστήριο:

- 1) να αναγνωρίσει ότι η Σλοβακική Δημοκρατία, μη θεσπίζοντας εμπροθέσμως τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί προς την οδηγία 96/48/ΕΚ (1) του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1996, σχετικά με τη διαλειτουργικότητα του διευρωπαϊκού σιδηροδρομικού συστήματος μεγάλης ταχύτητας ή, εν πάση περιπτώσει, μη γνωστοποιώντας τα μέτρα αυτά στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την ως άνω οδηγία·
- 2) να καταδικάσει τη Σλοβακική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προθεσμία για τη μεταφορά της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη έληξε την 1η Μαΐου 2004.

(1) ΕΕ L 235 της 17/9/1996, σ. 6.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 02/03/2006

(Υπόθεση C-123/06)

(2006/C 96/15)

(Γλώσσα διαδικασίας ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από την κα Dominique Maidaoui και τον κ. Γεώργιο Ζαββό, Νομικούς Συμβούλους της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 02/03/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

- διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2001/24/ΕΚ (1) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001 για την εξυγίανση και την εκκαθάριση των πιστωτικών ιδρυμάτων, και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.
- καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το άρθρο 34 της οδηγίας 2001/24/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 4ης Απριλίου 2001 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες προς συμμόρφωση με την εν λόγω οδηγία το αργότερο μέχρι τις 5 Μαΐου 2004 και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

(1) ΕΕ L 125 της 5.05.2001, σ. 0015

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας που ασκήθηκε στις 02/03/2006**(Υπόθεση C-124/06)**

(2006/C 96/16)

(Γλώσσα διαδικασίας, ελληνική)

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους κ.κ. Gerald Braun, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, και Γεώργιο Ζαββό, Νομικό Σύμβουλο της Νομικής Υπηρεσίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο, άσκησε στις 02/03/2006 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να:

- διαπιστώσει ότι η Ελληνική Δημοκρατία μη θεσπίζοντας τις απαραίτητες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις, προς συμμόρφωση με την οδηγία 2003/51/ΕΚ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18^{ης} Ιουνίου 2003 για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 78/660/ΕΟΚ, 83/349/ΕΟΚ, 86/635/ΕΟΚ και

91/674/ΕΟΚ σχετικά με τους ετήσιους και τους ενοποιημένου λογαριασμούς εταιρειών ορισμένων μορφών, τραπεζών και άλλων χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων και ασφαλιστικών επιχειρήσεων και εν πάση περιπτώσει μη ανακοινώνοντας τις εν λόγω διατάξεις στην Επιτροπή, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει δυνάμει της οδηγίας αυτής.

- καταδικάσει την Ελληνική Δημοκρατία στα δικαστικά έξοδα

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Στη συγκεκριμένη περίπτωση, το άρθρο 5 της οδηγίας 2003/51/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 18^{ης} Ιουνίου 2003 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που είναι απαραίτητες προς συμμόρφωση με την εν λόγω οδηγία το αργότερο μέχρι την 1^η Ιανουαρίου 2005 και ότι ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά

(¹) ΕΕ L 178 της 17.07.2003, σ. 0016

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 —
Le Levant 001 κ.λπ. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-34/02) ⁽¹⁾

(Κρατικές ενισχύσεις — Έννοια του ενδιαφερομένου μέρους — Καθορισμός προθεσμίας προς υποβολή παρατηρήσεων — Απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ — Μέτρο φορολογικής έκπτωσης για ορισμένες υπερπόντιες επενδύσεις — Αναπτυξιακή ενίσχυση συνδεδεμένη με τις ναυπηγικές εργασίες — Εκτίμηση με βάση το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ — Υποχρέωση αιτιολογήσεως)

(2006/C 96/17)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: EURL Le Levant 001 (Παρίσι, Γαλλία) και οι λοιποί προσφεύγοντες των οποίων τα ονόματα περιλαμβάνονται σε παράρτημα της απόφασης (εκπρόσωποι: P. Kirch και N. Chahid-Nourai, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: G. Rozet)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της απόφασης 2001/882/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, για την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία με τη μορφή αναπτυξιακής ενίσχυσης στο επιβατηγό «Le Levant» που ναυπηγήθηκε στο Alstom Leroux Naval και προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί στο Saint-Pierre-et-Miquelon (ΕΕ L 327, σ. 37)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση 2001/882/ΕΚ της Επιτροπής, της 25ης Ιουλίου 2001, για την κρατική ενίσχυση που χορήγησε η Γαλλία με τη μορφή αναπτυξιακής ενίσχυσης στο επιβατηγό «Le Levant» που ναυπηγήθηκε στο Alstom Leroux Naval και προοριζόταν να χρησιμοποιηθεί στο Saint-Pierre-et-Miquelon.
- 2) Η Επιτροπή φέρει τα δικά της έξοδα και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν οι προσφεύγοντες, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών με τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων εξόδων

⁽¹⁾ ΕΕ C 109 της 4.5.2002.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 —
Cementbouw Handel & Industrie κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-282/02) ⁽¹⁾

(Ανταγωνισμός — Έλεγχος των πράξεων συγκεντρώσεως επιχειρήσεων — Άρθρα 2, 3 και 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 4064/89 — Έννοια της συγκεντρώσεως — Δημιουργία δεσπόζουσας θέσης — Άδεια εξαρτώμενη από την τήρηση ορισμένων δεσμεύσεων — Αρχή της αναλογικότητας)

(2006/C 96/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Cementbouw Handel & Industrie BV (Le Cruquius, Κάτω Χώρες) (εκπρόσωποι: W. Knibbeler, O. Brouwer και P. Kreijger, δικηγόροι)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωποι: αρχικώς A. Nijenhuis, K. Wiedner και W. Mölls και στη συνέχεια A. Nijenhuis, É. Gippini Fournier και A. Whelan)

Αντικείμενο της υποθέσεως

Ακύρωση της απόφασης 2003/756/ΕΚ της Επιτροπής, της 26ης Ιουνίου 2002, με την οποία μια πράξη συγκέντρωσης κηρύσσεται συμβιβαστή με την κοινή αγορά και τη συμφωνία για τον ΕΟΧ [υπόθεση COMP/M.2650 — Haniel/Cementbouw/JV (CVK)] (ΕΕ 2003, L 282, σ. 1, διορθωτικό στην ΕΕ 2003, L 285, σ. 52)

Διατακτικό της αποφάσεως

Το Πρωτοδικείο:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 274 της 9.11.2002.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 —
Il Ponte Finanziaria SpA κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-194/03) ⁽¹⁾

(«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης εικονιστικού σήματος περιέχοντος το λεκτικό στοιχείο “Bainbridge” — Προγενέστερα εθνικά σήματα, λεκτικά, εικονιστικά και τρισδιάστατα, που περιλαμβάνουν το λεκτικό στοιχείο “Bridge” — Απόδειξη χρήσεως — Χρήση υπό διαφορετική μορφή — “Αμυντικά” σήματα — Οικογένεια σημάτων»)

(2006/C 96/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Il Ponte Finanziaria SpA (Scandicci, Ιταλία) [εκπρόσωποι: P. L. Roncaglia, A. Torrigiani Malaspina και M. Boletto, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωποι: M. Buffolo και O. Montalto]

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Marine Entreprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl (Numana, Ιταλία) [εκπρόσωπος: D. Marchi, δικηγόρος]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή κατά της αποφάσεως του τετάρτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 17ης Μαρτίου 2003 (υπόθεση R 1015/2001-4), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ Il Ponte Finanziaria SpA και Marine Entreprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.
- 2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 184 της 2.8.2003

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Φεβρουαρίου 2006 —
V κατά Επιτροπής**

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-200/03 και T-313/03) ⁽¹⁾

(Υπάλληλοι — Απόλυση λόγω επαγγελματικής ανεπαρκείας — Άρθρο 51 του ΚΥΚ — Πρόδηλη πλάνη εκτίμησης — Κατάχρηση εξουσίας — Καθήκον μέριμνας — Δικαιώματα άμυνας — Αναλογικότητα — Ίση μεταχείριση — Αιτιολογία — Έκθεση βαθμολογίας — Παραδεκτό — Συμφέρον για άσκηση προσφυγής)

(2006/C 96/20)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: V (Overijse, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: C. Mourato, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωπος: J. Currell]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αφενός, αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως με την οποία η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή απέλυσε τον προσφεύγοντα λόγω επαγγελματικής ανεπαρκείας και, αφετέρου, αίτημα ακυρώσεως της εκθέσεως βαθμολογίας του προσφεύγοντος όσον αφορά την περίοδο 1999/2001

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Απορρίπτονται οι προσφυγές T-200/03 και T-313/03.
- 2) Έκαστος διάδικος φέρει τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε στο πλαίσιο τόσο της παρούσας διαδικασίας όσο και της διαδικασίας λήψεως προσωρινών μέτρων.

⁽¹⁾ ΕΕ C 200 της 23.8.2003.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 —
Nestlé κατά ΓΕΕΑ**

(Υπόθεση T-74/04) ⁽¹⁾

(Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισης παραστατικού κοινοτικού σήματος εμπριέχοντος το λεκτικό στοιχείο «QUICKY» — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή κοινοτικά λεκτικά σήματα, εμπριέχοντα το λεκτικό στοιχείο «Quick» — Προγενέστερα εθνικά και διεθνή λεκτικά σήματα QUICK — Προγενέστερα εθνικά λεκτικά σήματα QUICKIES — Κίνδυνος συγχύσεως — Άρνηση καταχώρισεως — Άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94)

(2006/C 96/21)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Société des produits Nestlé SA (Vevey, Ελβετία) [εκπρόσωποι: J. Evrard και P. Péters, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) [εκπρόσωπος: A. Folliard-Monguiral]

Αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Πρωτοδικείου: Quick restaurants SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: É. De Gryse και D. Moreau, δικηγόροι]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως του δευτέρου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 17ης Δεκεμβρίου 2003 (υπόθεση R 922/2001-2), σχετικά με διαδικασία ανακοπής μεταξύ της Société des produits Nestlé SA και της Quick restaurants SA

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Απορρίπτεται η προσφυγή.
- 2) Η προσφεύγουσα καταδικάζεται στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

(¹) ΕΕ C 94 της 17.4.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Adam κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-342/04) (¹)

(Υπάλληλοι — Αμοιβή — Επίδομα αποδημίας — Άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ — Έννοια της «παροχής υπηρεσιών σε άλλο κράτος»)

(2006/C 96/22)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Herta Adam (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: J. Currall και L. Lozano Palacios]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως της Επιτροπής της 2ας Σεπτεμβρίου 2003, με την οποία προβλήθηκε άρνηση χορηγήσεως στην προσφεύγουσα του επιδόματος αποδημίας που προβλέπεται από το άρθρο 4 του παραρτήματος VII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των Υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Απορρίπτεται η προσφυγή.
- 2) Έκαστος διάδικος φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 262 της 23.10.2004.

Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Standertskjöld-Nordenstam και Heyraud κατά Επιτροπής

(Συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-437/04 και T-441//04) (¹)

(Υπάλληλοι — Προαγωγή γνωστή ως «de deuxième filière» (δευτέρος τρόπος προαγωγής) — Έτος προαγωγών 2003 — Μη εγγραφή στον πίνακα των υπαλλήλων που επιλέγησαν για προαγωγή στον βαθμό Α3 — Παράβαση του άρθρου 45 του ΚΥΚ και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως)

(2006/C 96/23)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Holger Standertskjöld-Nordenstam (Waterloo, Βέλγιο) [εκπρόσωπος: T. Demaseure, δικηγόρος] και Jean-Claude Heyraud (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [εκπρόσωποι: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis και É. Marchal, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: J. Currall και G. Berscheid]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αιτήματα ακυρώσεως των αποφάσεων της Επιτροπής σχετικά με τη μη εγγραφή του ονόματός των προσφευγόντων στον πίνακα των υπαλλήλων που εκρίθησαν ως οι έχοντες τα περισσότερα προσόντα για προαγωγή στον βαθμό Α3, στο πλαίσιο διαδικασίας γνωστής ως «de deuxième filière» (δευτέρος τρόπος προαγωγής), όσον αφορά το έτος 2003.

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Αποφασίζεται η συνεκδίκαση, για την έκδοση κοινής αποφάσεως, των υποθέσεων T-437/04 και T-441/04.
- 2) Ακυρώνονται οι αποφάσεις της Επιτροπής σχετικά με την εγγραφή των ονομάτων των προσφευγόντων στον πίνακα των υπαλλήλων που εκρίθησαν ως οι έχοντες τα περισσότερα προσόντα για προαγωγή στον βαθμό Α3, στο πλαίσιο διαδικασίας γνωστής ως «de deuxième filière» (δευτέρος τρόπος προαγωγής) όσον αφορά το έτος 2003.
- 3) Καταδικάζεται η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

(¹) ΕΕ C 6 της 8.1.2005.

**Απόφαση του Πρωτοδικείου της 23ης Φεβρουαρίου 2006 —
Καρατζόγλου κατά ΑΕΡ**

(Υπόθεση T-471/04) ⁽¹⁾

(Έκτακτος υπάλληλος — Καταγγελία συμβάσεως — Άρθρο 47, παράγραφος 2, στοιχείο α' των ρυθμίσεων για το λοιπό προσωπικό — Τήρηση των διατάξεων της συμβάσεως — Δικαιολογημένη εμπιστοσύνη)

(2006/C 96/24)

Γλώσσα διαδικασίας: αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Γεώργιος Καρατζόγλου (Ιωάννινα, Ελλάδα) [εκπρόσωπος: Σ. Παππάς, δικηγόρος]

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Ανασυγκροτήσεως (ΕΥΑ) [εκπρόσωποι: J.-N. Louis, S. Orlandi, X. Martin και K. Μανωλόπουλος, δικηγόροι]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση ακυρώσεως της αποφάσεως της ΕΥΑ, της 26ης Φεβρουαρίου 2004, περί καταγγελίας της συμβάσεως προσλήψεως του προσφεύγοντος

Διατακτικό της αποφάσεως

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ανασυγκροτήσεως, της 26ης Φεβρουαρίου 2004, περί καταγγελίας της συμβάσεως προσλήψεως του προσφεύγοντος.
- 2) Καταδικάζει την ΕΥΑ στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ C 57 της 5.3.2005.

**Διάταξη του Πρωτοδικείου της 16ης Φεβρουαρίου 2006 —
Centro Europa 7 κατά Επιτροπής**

(Υπόθεση T-338/04) ⁽¹⁾

(Άρθρο 86, παράγραφος 3, ΕΚ — Απόρριψη καταγγελίας — Προσφυγή ακυρώσεως — Ένσταση απαραδέκτου)

(2006/C 96/25)

Γλώσσα διαδικασίας: ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Centro Europa 7 Srl (Ρώμη, Ιταλία) [εκπρόσωποι: V. Ripa di Meana και R. Mastroianni, δικηγόροι]

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: P. Oliver και F. Amato]

Παρεμβαίνουσα υπέρ της καθή: Mediaset SpA (Μιλάνο, Ιταλία) [εκπρόσωπος: M. Bay, δικηγόρος]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτημα ακυρώσεως του εγγράφου της Επιτροπής, της 4ης Ιουνίου 2004 [D (2004) 471], στο μέτρο που με αυτό απορρίφθηκε η καταγγελία της προσφεύγουσας ότι η Ιταλική Δημοκρατία είχε παραβεί τη συνδυασμένες διατάξεις των άρθρων 86 ΕΚ και 82 ΕΚ

Διατακτικό της διατάξεως

- 1) Απορρίπτεται η προσφυγή ως απαράδεκτη.
- 2) Η προσφεύγουσα φέρει εκτός των δικών της δικαστικών εξόδων και αυτά της Επιτροπής και της παρεμβαίνουσας.

⁽¹⁾ JO C 262 du 23.10.2004

**Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 17ης
Φεβρουαρίου 2006 — Nijts κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου**

(Υπόθεση T-171/05 RII)

(Διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων — Υπάλληλοι — Νέα αίτηση — Άρθρο 109 του κανονισμού διαδικασίας — Νέα περιστατικά)

(2006/C 96/26)

Γλώσσα διαδικασίας: γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Bart Nijts (Bereldange, Λουξεμβούργο) [εκπρόσωπος: F. Rollinger, δικηγόρος]

Καθού: Ελεγκτικό Συνέδριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων [εκπρόσωποι: T. Kennedy, J.-M. Stenier και G. Corstens]

Αντικείμενο της υποθέσεως

Αίτηση αναστολής εκτελέσεως της αποφάσεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, της 2ας Δεκεμβρίου 2004, να προαγάγει, αντί του προσφεύγοντος, άλλον υπάλληλο στη θέση του κύριου μεταφραστή, με κατάταξη στον βαθμό LA 5, της μονάδας ολλανδικής γλώσσας της μεταφραστικής υπηρεσίας της Γενικής Γραμματείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου

Διατακτικό της απόφασης

- 1) Απορρίπτει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων.
- 2) Επιφυλάσσεται ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Προσφυγή της 14ης Δεκεμβρίου 2005 — Daishowa Seiki κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-438/05)

(2006/C 96/27)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Daishowa Seiki Co. Ltd (Osaka, Ιαπωνία) [εκπρόσωπος: δικηγόρος T. Krüger.]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG (Mülheim, Γερμανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να κηρύξει άκυρη την απόφαση R 928/2004-1 του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα), της 7ης Σεπτεμβρίου 2005·
- να καταδικάσει το Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) στα δικαστικά έξοδα της παρούσας προσφυγής και της διαδικασίας προσφυγής R 928/2004-1.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «BIG PLUS» για προϊόντα της κατηγορίας 7 (εργαλειομηχανές από μέταλλο, εξαρτήματα αυτών και συμπλέκτες) — Αίτηση προς καταχώριση αριθ. 1 073 964

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Tengelmann Warenhandelsgesellschaft KG

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό εικονιστικό σήμα «Plus» για προϊόντα, μεταξύ άλλων, των κατηγοριών 6 και 8

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8 παράγραφος 1, στοιχείο β', του Κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, διότι δεν υφίσταται κίνδυνος συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων, αφενός, λόγω ελλείψεως ομοιότητας προϊόντων και σημάτων, αφετέρου, διότι ο διακριτικός χαρακτήρας του αντιταχθέντος κατά τη διαδικασία ανακοπής σήματος περιορίζεται στη γραφική παράσταση.

Προσφυγή της 25ης Ιανουαρίου 2006 — Trioplast Wittenheim κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-26/06)

(2006/C 96/28)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trioplast Wittenheim AS (Wittenheim, Γαλλία) [Εκπρόσωπος: Tommy Pettersson, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- τη μερική ακύρωση του άρθρου 1, στοιχείο ζ', της απόφασης, κατά το μέτρο που αφορά το διάστημα κατά το οποίο η προσφεύγουσα θεωρείται υπεύθυνη για την παράβαση·
- τη μερική ακύρωση του άρθρου 2, στοιχείο στ', της απόφασης, κατά το μέτρο που αφορά το ύψος του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου, άλλως τη μείωση του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής στην υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι [C(2005) 4634 τελικό], (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), με την οποία επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο ύψους 17,85 εκατομμυρίων ευρώ λόγω συμμετοχής σε περιορίζουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά στις αγορές βιομηχανικών σάκων του Βελγίου, της Γερμανίας, της Ισπανίας, της Γαλλίας, του Λουξεμβούργου και των Κάτω Χωρών, αντιβαίνουσα στο άρθρο 81 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί τη συμμετοχή της στην περιορίζουσα τον ανταγωνισμό συμπεριφορά από τις 23 Μαρτίου 1999, αλλά σταμάτησε να μετέχει τον Μάρτιο του 1999, οπότε η νέα κυρία της προσφεύγουσας, η Trioplast Industrier, έλαβε γνώση της περιορίζουσας τον ανταγωνισμό συμπεριφοράς. Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή εκτίμησε εσφαλμένως τη διάρκεια της παραβάσεως της εταιρίας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επιπλέον, όσον αφορά τη σοβαρότητα της παραβάσεως, ότι η Επιτροπή της επέβαλε υπερβολικά υψηλό βασικό ποσό προστίμου σε σχέση με το μερίδιό της αγοράς, σε σύγκριση με τις λοιπές εμπλεκόμενες εταιρίες.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται περαιτέρω ότι η μέθοδος υπολογισμού της Επιτροπής για τον καθορισμό του ύψους του προστίμου ήταν εσφαλμένη και ότι έπρεπε να έχει χρησιμοποιηθεί άλλη μέθοδος, με την οποία θα είχε ληφθεί υπόψη ότι η παράβαση της προσφεύγουσας αφορά τρία χωριστά χρονικά διαστήματα, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα είχε τρεις διαφορετικούς ιδιοκτήτες (St. Gobain, FLS και Trioplast Industrier), κατά το διάστημα που διήρκεσε η παράβαση. Κατά την προσφεύγουσα, η μέθοδος της Επιτροπής είχε ως συνέπεια ότι η συνολική αλληλέγγυα ευθύνη της FLS και της Trioplast Industrier υπερβαίνει το συνολικό ύψος του επιβληθέντος στην προσφεύγουσα προστίμου και ότι, στην πράξη, η FLS και η Trioplast Industrier υποχρεώθηκαν να καταβάλουν πρόστιμο αλληλεγγύως, ακόμη και για το διάστημα κατά το οποίο καμία από τις δύο εταιρίες δεν είχε την κυριότητα της προσφεύγουσας.

Περαιτέρω, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή έπρεπε να έχει λάβει υπόψη της ότι συντρέχουν ελαφρυντικές περιστάσεις όσον αφορά την παράβαση της προσφεύγουσας, δεδομένου ότι η προσφεύγουσα έπαιξε καθ' όλη τη διάρκεια της παραβάσεως μικρό και παθητικό ρόλο στην παράβαση. Επιπλέον, η Επιτροπή, κατά την προσφεύγουσα, δεν έλαβε υπόψη της τον κανόνα του -10 % του κανονισμού 1/2003⁽¹⁾ και έπρεπε να επιδείξει μεγαλύτερο βαθμό επιεικειάς προς την προσφεύγουσα, απ' ό,τι επέδειξε με την προσβαλλομένη απόφαση.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παραβίασε τις αρχές της ασφαλείας δικαίου και της αναλογικότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ L 1 του 2003, σ. 1)

Προσφυγή της 27ης Ιανουαρίου 2006 — Justerini & Brooks Limited κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T- 32/06)

(2006/C 96/29)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Justerini & Brooks Limited (Λονδίνο, Ηνωμένο Βασίλειο) [Εκπρόσωπος(οι): B. Cordery, Solicitor]

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Elia Canelo Gutierrez (Talavera de la Reina, Ισπανία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την από 23 Νοεμβρίου 2005 απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ (υπόθεση R 36/2005-2) που αφορά τη διαδικασία ανακοπής αριθ. Β 605 461, η κοινοποίηση της οποίας περιήλθε στην προσφεύγουσα στις 30 Νοεμβρίου 2005
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «J&B» για αγαθά και υπηρεσίες των κλάσεων 14, 18, 21, 25, 33 και 43 (αίτηση κοινοτικού σήματος αριθ. 2 696 383)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Elia Canelo Gutierrez

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Διεθνές εικονιστικό σήμα «JOB» για αγαθά της κλάσεως 33 (καταχώριση υπ' αριθ. 275 247)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Εξαφάνιση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών και αναπομπή της υποθέσεως στο τμήμα ανακοπών για περαιτέρω εκδίκαση

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση των άρθρων 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', 8, παράγραφος 2, iii και 73 του κανονισμού του Συμβουλίου (ΕΚ) 40/94 και των διαδικαστικών προϋποθέσεων, που τίθενται από διάφορους κανόνες του κανονισμού της Επιτροπής (ΕΚ) 2868/95.

Προσφυγή της 26ης Ιανουαρίου 2005 — Bundesverband deutscher Banken κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-36/06)

(2006/C 96/30)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Bundesverband deutscher Banken e.V. (ένωση γερμανικών τραπεζών), με έδρα το Βερολίνο (Γερμανία) (εκπρόσωποι: H.-J. Niemeyer και K.-S. Scholz, Rechtsanwälte)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση C(2005)3232 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση N 248/04 — Landesbank Hessen Thüringen, και

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως C(2005)3232 τελικό της Επιτροπής, της 6ης Σεπτεμβρίου 2005, με την οποία η Επιτροπή έκρινε ότι δεν συνιστά κρατική ενίσχυση η κοινοποιηθείσα μεταβίβαση στη Landesbank Hessen Thüringen (Helaba) του ενεργητικού του Hessischer Investitionsfonds ως αφανούς εισφοράς.

Η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις λόγους ακυρώσεως.

Πρώτον, ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη την κατά το άρθρο 253 ΕΚ υποχρέωσή της αιτιολογήσεως.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η καθής, θεωρώντας εύλογη τη συμφωνηθείσα αντιπαροχή για την εισφορά στη Helaba, παραβίασε την αρχή του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, ως εκ τούτου, παρέβη το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ.

Τρίτον, η προσφεύγουσα τονίζει ότι η καθής κακώς αφαίρεσε το κόστος αναχρηματοδοτήσεως που ανέκυψε λόγω της ελλείψεως ρευστότητας κατά την εισφορά στη Helaba. Επομένως, συντρέχει παραβίαση της αρχής του ιδιώτη επενδυτή που ενεργεί υπό συνθήκες οικονομίας της αγοράς και, ως εκ τούτου, παράβαση του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει προσβολή του δικαιώματος ακρόασεως λόγω της παραλείψεως της Επιτροπής να κινηθεί επίσημη διαδικασία έρευνας για την εισφορά στη Helaba, σύμφωνα με το άρθρο 88, παράγραφος 2, ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ

Προσφυγή της 7ης Φεβρουαρίου 2006 — MEGGLE κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-37/06)

(2006/C 96/31)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: MEGGLE Aktiengesellschaft (Wasserburg a. Inn, Γερμανία) [εκπρόσωπος: T. Raab, δικηγόρος]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Clover Corporation Limited (North Sydney, Αυστραλία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 22ας Νοεμβρίου 2005, καθώς και την απόφαση του τμήματος ανακοπών της 30ής Σεπτεμβρίου 2004,

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Clover Corporation Limited

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα που αποτελεί συνδυασμό των γραμμάτων «HiQ» με ένα φύλλο τριφυλλίου για εμπορεύματα των κλάσεων 5, 29 και 30 (αριθ.: 2 171 114)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιπαχθέντος σήματος ή σημείου: Η προσφεύγουσα

Αντιπαχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Ένα γερμανικό εικονιστικό σήμα που συνίσταται σε φύλλο τριφυλλίου για εμπορεύματα των κλάσεων 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32 και 33 (αριθ. 980 458) και ένα γερμανικό εικονιστικό σήμα που συνίσταται σε φύλλο τριφυλλίου για εμπορεύματα των κλάσεων 1, 3, 5, 29, 30, 31, 32, 33 (αριθ. 396 52 600)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 ⁽¹⁾ εφαρμόστηκε εσφαλμένα, δεδομένου ότι μεταξύ των επίμαχων σημάτων υπάρχει κίνδυνος σύγχυσης. Τα σήματα αυτά παρουσιάζουν μεγάλες ομοιότητες και το προγενέστερο σήμα έχει ιδιαίτερα έντονο διακριτικό χαρακτήρα. Το ΓΕΕΑ παρέβη το άρθρο 74, παράγραφος 1, πρώτο και δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού 40/94, διότι δεν εκπλήρωσε την υποχρέωση εξέτασης των πραγματικών περιστατικών που υποβάλλουν οι ενδιαφερόμενοι στην κρίση του.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2006 — Trioplast Industrier κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-40/06)

(2006/C 96/32)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Trioplast Industrier AB (Smålandsstenar, Σουηδία) (εκπρόσωπος: Tommy Pettersson, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1, στοιχείο ζ', της απόφασης, όσον αφορά την περίοδο για την οποία η προσφεύγουσα θεωρήθηκε υπεύθυνη για την παράβαση,
- να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 2, στοιχείο στ', της απόφασης, όσον αφορά το ύψος του ποσού του προστίμου το οποίο επιβλήθηκε αλληλεγγύως στην προσφεύγουσα, επικουρικώς να μειώσει το ύψος του προστίμου,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι ισχυρισμοί και τα κύρια επιχειρήματα που προβάλλει η προσφεύγουσα είναι πανομοιότυπα με αυτά που προβάλλονται στην υπόθεση T-26/06, Trioplast Wittenheim κατά Επιτροπής.

Προσφυγή της 6ης Φεβρουαρίου 2006 — Δημοκρατία της Πολωνίας κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-41/06)

(2006/C 96/33)

Γλώσσα διαδικασίας: η πολωνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Δημοκρατία της Πολωνίας [Εκπρόσωπος: Paweł Szałamacha]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2005 στην υπόθεση COMP/M.3894, με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την κοινή αγορά η συγχώνευση της Unicredito Italiano SpA με την Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί την ακύρωση της από 18 Οκτωβρίου 2005 αποφάσεως της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στην υπόθεση COMP/M.3894, με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την κοινή αγορά η συγχώνευση των τραπεζών Unicredito Italiano SpA (UCI) και Bayerische Hypo- und Vereinsbank AG (HVB). Και οι δύο τράπεζες συμμετέχουν σε τραπεζικούς οργανισμούς της Πολωνίας και, κατά τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, η σχεδιαζόμενη συγκέντρωση θα έχει ως αποτέλεσμα να αποκτήσει η UCI τον έλεγχο του μεριδίου της HVB στην πολωνική τραπεζική αγορά.

Η προσφεύγουσα προβάλλει με την προσφυγή της τις ακόλουθες αιτιάσεις:

— παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 1, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις ⁽¹⁾ λόγω εσφαλμένης, κατά την άποψη της προσφεύγουσας, εκτιμήσεως της σχεδιαζόμενης συγκεντρώσεως, διότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη της το ιστορικό του τραπεζικού τομέα της Πολωνίας, το μέγεθος των αλλοδαπών επενδύσεων και τους λόγους για τους οποίους η Πολωνική Κυβέρνηση επέβαλε περιορισμούς στις επενδύσεις κατά την ιδιωτικοποίηση κρατικών τραπεζών. Περαιτέρω, η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 1, του κανονισμού, καθόσον δεν έλαβε υπόψη της, κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της σχεδιαζόμενης συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά, την ύπαρξη και τις συνέπειες του άρθρου 3, παράγραφος 9, της συμβάσεως ιδιωτικοποίησης ⁽²⁾ που αποτελεί νομικό εμπόδιο κατά την είσοδο στην αγορά κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις. Επιπλέον, η Επιτροπή υπέπεσε σε σφάλμα κατά την εκτίμηση, αφενός, των συγκεντρώσεων στην πολωνική τραπεζική αγορά και, αφετέρου, των συνεπειών της σχεδιαζόμενης συγκεντρώσεως στον ανταγωνισμό εντός της αγοράς των αμοιβαίων κεφαλαίων και σε ορισμένες ειδικές αγορές του πολωνικού τραπεζικού τομέα.

— Παράβαση του άρθρου 6, παράγραφος 1, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις, διότι η σχεδιαζόμενη συκέντρωση θα έπρεπε να είχε προκαλέσει σοβαρές επιφυλάξεις στην Επιτροπή ως προς τη συμβατότητά της με την κοινή αγορά και να είχε οδηγήσει επομένως στην κίνηση διαδικασίας, ήτοι της δεύτερης φάσεως της εξετάσεως του αν η σχεδιαζόμενη πράξη εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις.

— Παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις και του άρθρου 5 του κανονισμού εφαρμογής ⁽³⁾ και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως, καθόσον η κοινοποίηση της συγκεντρώσεως, όπως έγινε από τους ενδιαφερομένους, ήταν ελλιπής, διότι δεν περιελάμβανε πληροφορίες για τους όρους της συμβάσεως ιδιωτικοποίησης και ιδίως για το άρθρο 3 αυτής, και, ως εκ τούτου, δεν έπρεπε να είχε γίνει καν δεκτή προς εξέταση από την Επιτροπή.

— Παραβίαση της υποχρέωσης συνεργασίας του άρθρου 10 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, διότι δεν ελήφθησαν υπόψη, πριν από τη λήψη της αποφάσεως, τα έννομα συμφέροντα της Δημοκρατίας της Πολωνίας, τα οποία προστατεύονται από το άρθρο 21, παράγραφος 4, του κανονισμού για τις συγκεντρώσεις. Η Επιτροπή όφειλε, πριν από τη λήψη της αποφάσεως περί κηρύξεως της συμβατότητας της συγκεντρώσεως με την κοινή αγορά, να λάβει μέτρα προκειμένου να συγκεντρώσει πλήρη στοιχεία για όλα τα έννομα συμφέροντα των κρατών μελών, σε τούτο δε υποχρεούνταν a fortiori για τον λόγο ότι, παρακολουθώντας την πολωνική τραπεζική αγορά κατά τον προ της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Πολωνίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση χρόνο, είχε την ευκαιρία να εξοικειωθεί με τη δομή της αγοράς αυτής και επομένως θα έπρεπε να γνωρίζει την ύπαρξη του δημόσιου

έννομου συμφέροντος της Πολωνικής Κυβερνήσεως για τη διασφάλιση της εφαρμογής και εκτελέσεως της στρατηγικής για την άρση των μονοπωλίων και την ιδιωτικοποίηση.

— Παράβαση του άρθρου 253 ΕΚ και μη εκπλήρωση της υποχρέωσης επαρκούς αιτιολογήσεως της αποφάσεως, με συνέπεια να καθίστανται δυσχερέστερες, αφενός, η κατανόηση και, αφετέρου, ο έλεγχος της νομιμότητας της διαδικασίας εφαρμογής του δικαίου εκ μέρους της Επιτροπής.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 395, της 30.12.1989, σ. 1).

⁽²⁾ Σύμβαση συναφθείσα στις 23 Ιουνίου 1999, μεταξύ του Δημοσίου Ταμείου της Δημοκρατίας της Πολωνίας, της Unicredito Italiano SpA και της Allianz AG, για την πώληση μετοχών της τράπεζας Polska Kasa Opieki Spółka Akcyjna – Grupa Pekao S. A.

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 802/2004 της Επιτροπής, της 7ης Απριλίου 2004, για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) 139/2004 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ L 133 της 30.4.2004, σ. 1).

Προσφυγή της 21ης Φεβρουαρίου 2006 — Fardem Packaging κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-51/06)

(2006/C 96/34)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Fardem Packaging B.V. (Edam, Κάτω Χώρες)
(εκπρόσωπος: F.J. Leeftang, advocaat)

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση που απευδύνηκε στη Fardem·
- να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στη Fardem·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Υπόθεση COMP/F/38.354 — Σάκοι/σακούλες μη οικιακής χρήσεως), με την οποία ορίστηκε ότι η προσφεύγουσα ευθύνεται εις ολόκληρον για τη συμμετοχή της σε μια σύμπραξη και της επιβλήθηκε πρόστιμο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ, του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθώς και παραβίαση της αρχής της επιμελείας, παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως και παραβίαση της αρχής της ισότητας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει κατ' αρχάς ότι η Επιτροπή παρέβλεψε τον αμυντικό ισχυρισμό της προσφεύγουσας σχετικά με την πολιτική της πριν και μετά το 1997. Η προσφεύγουσα δεν αρνείται τη συμμετοχή της στη σύμπραξη, αλλά επικαλείται ότι πριν από το 1997 εξητάτο πλήρως από την τότε μητρική της εταιρία. Ωστόσο, μετά το 1997, ήταν ανεξάρτητη και οι σκοποί της μετεβλήθησαν σταδιακά, πλην όμως ουσιαστικώς.

Η προσφεύγουσα διατείνεται μετά ότι η Επιτροπή εκκινεί από εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη συμμετοχή της προσφεύγουσας στους ομίλους «Valnerplast», «Benelux» και «Terrema», καθώς και σχετικά με τη συμμετοχή στους ομίλους «Βέλγιο» και «Σάκοι/σακούλες που κλείνουν». Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή κατέληξε, χωρίς να επιδείξει επιμέλεια, σε ορισμένα συμπεράσματα τα οποία είναι εσφαλμένα όσον αφορά ορισμένες μορφές συμπεριφοράς. Η προσφεύγουσα σημειώνει επίσης ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι οι όμιλοι «Βέλγιο» και «Σάκοι/σακούλες που κλείνουν» είχαν διαλυθεί πριν από το 1997.

Στη συνέχεια, η Επιτροπή προέβη σε εσφαλμένη αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών σχετικά με τη γεωγραφική οριοθέτηση της αγοράς. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται εν προκειμένω ότι δεν έχει κύκλο εργασιών στην Ισπανία και μόνον ελάχιστο κύκλο εργασιών στη Γαλλία.

Η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή και ότι δεν εφάρμοσε υπέρ της προσφεύγουσας τη ρύθμιση περί επεικούς μεταχειρίσεως όσων συνεργάζονται με την Επιτροπή και ότι δεν θεώρησε ως ελαφρυντικές περιστάσεις ορισμένα πραγματικά περιστατικά που επικαλέστηκε η προσφεύγουσα.

Όσον αφορά τον καθορισμό του βασικού ποσού του προστίμου, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι τα ατομικά μερίδια αγοράς καθορίστηκαν βάσει του πραγματοποιηθέντος κύκλου εργασιών και όχι των τόνων των προϊόντων που πωλήθηκαν, καθώς και ότι η κατάταξη των επιχειρήσεων σε διάφορες κατηγορίες έγινε με βάση τα μερίδια αγοράς και ότι το βασικό ποσό του προστίμου συνδέεται με κάθε κατηγορία επιχειρήσεων.

Τέλος, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή κακώς έκρινε ότι η προσφεύγουσα και η Kendrion N.V. αποτελούν μία οικονομική οντότητα, οπότε κακώς επέβαλε στην Kendrion πρόστιμο για παράβαση της προσφεύγουσας.

Προσφυγή της 21 Φεβρουαρίου 2006 — Harry's Morato κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-52/06)

(2006/C 96/35)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Harry's Morato SpA (Altavilla Vicentina, Ιταλία)
[Εκπρόσωποι: Niccolò Ferretti, Giovanni Casucci και Fabio Trevisan, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερος διάδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Ferrero OHG mbH

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- ακύρωση της αποφάσεως R 600/2005-1 που εξέδωσε το πρώτο τμήμα προσφυγών στις 16 Δεκεμβρίου 2005
- υποχρέωση του ΓΕΕΑ να προβεί στην άμεση καταχώριση του σήματος «Morato», σύμφωνα με την αίτηση καταχωρίσεως αριθ. 1.849.439, και συνακόλουθη κατάργηση του μέτρου λόγω του ότι δεν συντρέχει στην πράξη οποιοδήποτε υποκειμενικό εμπόδιο και εν πάση περιπτώσει λόγω του ότι ουδείς κίνδυνος συγκρούσεως συντρέχει με το σήμα «MORATO», και καταδίκη του ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση του κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα.

Κοινοτικό σήμα αντικείμενο της διαφοράς: Εικονιστικό σήμα «Morato» (αίτηση καταχωρίσεως 1.848.439) για προϊόντα εμπίπτοντα στην κλάση 30.

Δικαιούχος του καταχωρισμένου σήματος ή σημείου στα πλαίσια της ανακοπής: FERRERO OHG mbH.

Καταχωρισθέν σήμα ή σημείο: Γερμανικό λεκτικό σήμα «MORETTO» (αριθ. 39.707.273) για προϊόντα εμπίπτοντα στην κλάση 30.

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Αποδοχή της ανακοπής και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως.

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής.

Λόγοι απορρίψεως: Η ακυρότητα του σήματος «MORETTO» λόγω μη χρήσεως, καθώς και η μη ορθή εφαρμογή του άρθρου 8, παράγραφος 1, υπό Β), του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 (κίνδυνος συγχύσεως).

παράβαση, ενώ στο διατακτικό τής προσάπτεται παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ, του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 καθόσον η Επιτροπή κακώς δέχθηκε ότι η προσφεύγουσα και η Fardem Packaging B.V. αποτελούν μία οικονομική οντότητα, οπότε κακώς επιβλήθηκε πρόστιμο στην προσφεύγουσα συνεπεία μιας παραβάσεως της Fardem Packaging.

Κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέβη επίσης το άρθρο 81 ΕΚ, το άρθρο 253 ΕΚ και το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003 και γενικές αρχές του δικαίου, και μεταξύ αυτών την αρχή της επιμελείας, την απαγόρευση των αυθαιρεσιών, την αρχή της ισότητας και την αρχή της αναλογικότητας.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, παρεκκλίνοντας από άλλες αποφάσεις της με τις οποίες δεν θεώρησε υπεύθυνη τη μητρική εταιρία, θεώρησε την προσφεύγουσα υπεύθυνη για μια παράβαση που διαπράχθηκε από τη Fardem Packaging. Επίσης, στην προσφεύγουσα επιβλήθηκε υπό την ιδιότητά της ως μητρικής εταιρίας πρόστιμο μεγαλύτερο από το ποσό για το οποίο ευθύνεται εις ολόκληρον η θυγατρική εταιρία η οποία διέπραξε την παράβαση. Περαιτέρω, στην προσφεύγουσα επιφυλάχθηκε διαφορετική μεταχείριση από εκείνη που επιφυλάχθηκε στις άλλες μητρικές εταιρίες οι οποίες ευθύνονται εις ολόκληρον για παραβάσεις που διαπράχθηκαν από θυγατρική εταιρία. Το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα συνιστά επίσης παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας και της αρχής της επιμελείας.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων, ειδικά καθόσον δεν εφαρμόστηκε το άρθρο 5, στοιχείο β', των κατευθυντηρίων αυτών γραμμών. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη τα ειδικά χαρακτηριστικά της επιχειρήσεως.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — Kendrion κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-54/06)

(2006/C 96/36)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Kendrion N.V. (Zeist, Κάτω Χώρες) [εκπρόσωποι: P. Glazener, advocaat, και C.C. Meijer, advocaat]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει εν όλω ή εν μέρει την απόφαση που απευδύνηθηκε και στην προσφεύγουσα·
- να ακυρώσει ή έστω να μειώσει το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Σάκοι/σακούλες μη οικιακής χρήσεως), με την οποία κρίθηκε ότι η προσφεύγουσα είναι υπεύθυνη για μια παράβαση των κανόνων ανταγωνισμού και της επιβλήθηκε πρόστιμο.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ, του άρθρου 253 ΕΚ και του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 1/2003, καθόσον το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν στοιχεί με το αιτιολογικό της. Κατά την προσφεύγουσα, στο αιτιολογικό της προσβαλλομένης αποφάσεως δεν της προσάπτεται συμμετοχή στην

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — RKW κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-55/06)

(2006/C 96/37)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (Worms, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος H.-J. Hellmann)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Ε (2005) 4634 τελικό, COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), η οποία επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 14 Δεκεμβρίου 2005, καθόσον αυτή αφορά την προσφεύγουσα, και,

επικουρικώς, να μειώσει το επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο·

— να καταδικάσει την καθήν στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005 C (2005) 4634 τελικό, στην υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα πρόστιμο για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ, διότι κατά την άποψη της Επιτροπής, οι ως άνω εταιρίες μετείχαν σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των βιομηχανικών σάκων στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας. Η ακολουθούμενη από την καθήν πολιτική στον τομέα των προστίμων δεν καλύπτεται από την εξουσιοδότηση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962⁽¹⁾ ή του άρθρου 23 του κανονισμού 1/2003⁽²⁾. Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962, καθώς και των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων. Ειδικότερα, η προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων και η αξιολόγηση των στοιχείων αυτών, όσον αφορά την προσφεύγουσα, υπήρξε πεπλανημένη. Επιπροσθέτως, λαμβανομένης υπόψη της μέχρι τούδε διοικητικής πρακτικής, οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν στην προσφεύγουσα είναι δυσανάλογες. Όσον αφορά το αρχικό ποσό που καθορίστηκε αναλόγως της σοβαρότητας της παραβάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει σειρά λόγων για άνηση μεταχειρίσεώς της σε σχέση με άλλους αποδέκτες της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας της παραβάσεως και τον μη συνυπολογισμό ελαφρυντικών περιστάσεων. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, συντρέχει παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962, για τον πρόσθετο λόγο ότι το πρόστιμο υπολογίστηκε κατά τρόπο πεπλανημένο, αν ληφθεί υπόψη ο τρόπος

εφαρμογής της ανακοινώσεως περί της μη επιβολής ή μειώσεως των προστίμων.

⁽¹⁾ Συμβούλιο ΕΟΚ: κανονισμός 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της συνθήκης (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ. L 1, σ. 1).

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Γαλλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-56/06)

(2006/C 96/38)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Γαλλική Δημοκρατία [Εκπρόσωποι: G. de Bergues, S. Ramet]

Καθήν: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση στο σύνολό της·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 5 της αποφάσεως αυτής·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με απόφαση της 30ής Ιουνίου 1997, η οποία ελήφθη μετά από πρόταση της Επιτροπής και σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει η οδηγία 92/81/ΕΟΚ⁽¹⁾, το Συμβούλιο επέτρεψε στα κράτη μέλη να εφαρμόζουν ή να συνεχίσουν να εφαρμόζουν επί ορισμένων πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται για ειδικούς σκοπούς τους υφιστάμενους μειωμένους συντελεστές του ειδικού φόρου καταναλώσεως ή τις υφιστάμενες απαλλαγές από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως. Με τέσσερις διαδοχικές αποφάσεις, το Συμβούλιο παρέτεινε την ισχύ της εξουσιοδοτήσεως αυτής έως την 31η Δεκεμβρίου 2006. Στη Γαλλία επιτράπη η εφαρμογή των μειώσεων ή των απαλλαγών αυτών επί των βαρέων πετρελαίων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνιας στην περιοχή της Gardanne.

Με επιστολή της 30ής Οκτωβρίου 2001, η Επιτροπή κοινοποίησε στη Γαλλία την απόφασή της να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ σχετικά με την απαλλαγή από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή της Gardanne (²). Μετά την περάτωση αυτής της διαδικασίας, η Επιτροπή εξέδωσε στις 7 Δεκεμβρίου 2005 την προσβαλλόμενη απόφαση (³), με την οποία αποφάνθηκε ότι οι απαλλαγές από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στην περιοχή της Gardanne, στην περιοχή του Shannon και στη Σαρδηνία, οι οποίες ισχύουν αντιστοίχως στη Γαλλία, την Ιρλανδία και την Ιταλία, συνιστούν κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ, εν μέρει ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά και διέταξε, κατά συνέπεια, τα εν λόγω κράτη μέλη να προβούν στην ανάκτηση των εν λόγω ενισχύσεων.

Με την υπό κρίση προσφυγή, η Γαλλική Δημοκρατία ζητεί την μερική ακύρωση της αποφάσεως καθόσον αφορά την απαλλαγή που χορήγησε η Γαλλία στην περιοχή της Gardanne.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η Γαλλική Δημοκρατία επικαλείται πλείονες λόγους ακυρώσεως, ο πρώτος των οποίων αντλείται από την παρερμηνεία της κατά το άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ έννοιας της κρατικής ενισχύσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση μολονότι δεν πληρούται το σύνολο των προϋποθέσεων που είναι αναγκαίες για την απόδοση του χαρακτηρισμού της ενισχύσεως, όπως αυτές ετέθησαν με την απόφαση Altmark (⁴), και ιδίως η προϋπόθεση της υπάρξεως προσβολής του ανταγωνισμού ή στρεβλώσεως στη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι δεν είναι δυνατόν, συγχρόνως, η Επιτροπή, αφενός μεν να προτείνει στο Συμβούλιο την έκδοση, δυνάμει της οδηγίας 92/81/ΕΟΚ, αποφάσεως περί απαλλαγής από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως και να μην αντιτίθεται στην παράτασή της, αφετέρου δε να αποφαινεται ότι η εν λόγω απαλλαγή συνιστά κρατική ενίσχυση ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως τον οποίο προβάλλει η προσφεύγουσα αντλείται από έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον η προσβαλλόμενη απόφαση περιέχει λογικές αντιφάσεις της Επιτροπής ως προς τη διαπίστωση προσβολής του ανταγωνισμού.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο επικαλείται επικουρικώς, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η υποχρέωση ανακτήσεως που επιβλήθηκε με το άρθρο 5 της προσβαλλομένης αποφάσεως παραβιάζει τις αρχές της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου και της τηρήσεως εύλογης προθεσμίας. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι δικαιούχοι της απαλλαγής δικαιούνται να επικαλεσθούν τις αρχές της ασφάλειας δικαίου και της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης έως την ημερομηνία εκδόσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως και όχι, όπως υποστηρίζει η Επιτροπή, έως την ημερομηνία δημοσιεύσεως της αποφάσεως περί κινήσεως της επίσημης διαδικασίας ελέγχου. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η αδράνεια της Επιτροπής κατά το χρονικό διάστημα των τεσσάρων ετών μεταξύ της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας και της τελικής αποφάσεως συνιστά ομοίως παραβίαση των

αρχών της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης, της ασφάλειας δικαίου και της τηρήσεως εύλογης προθεσμίας.

(¹) Οδηγία του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή.

(²) Δημοσιεύθηκε στην ΕΕ C 30 της 2ας Φεβρουαρίου 2002

(³) Απόφαση C [2005] 4436 τελικό, κρατικές ενισχύσεις αριθ. C 78-79-80/2001

(⁴) Απόφαση του Δικαστηρίου της 24ης Ιουλίου 2004, C-280/00, Altmark Trans, Συλλογή 2004, σ. I-7747

Προσφυγή της 17ης Φεβρουαρίου 2006 — Marly κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-57/06)

(2006/C 96/39)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Marly SA (Βρυξέλλες, Βέλγιο) (εκπρόσωπος: B. Mouffe, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Erdal Gesellschaft m.b.H. (Hallein, Αυστρία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που η εν λόγω απόφαση έκανε δεκτή την ανακοπή του δικαιούχου του λεκτικού σήματος «TOFIX»·

— να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα, συμπεριλαμβανομένων των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών και τα οποία καθορίστηκαν στην προσβαλλόμενη απόφαση.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτούσα την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Κοινοτικό σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα TOPIX για προϊόντα που υπάγονται στην κλάση 3 (αίτηση υπ' αριθ. 2 326 072)

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Erdal Gesellschaft m.b.H.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το διεθνές λεκτικό σήμα TOFIX για προϊόντα που υπάγονται στις κλάσεις 3 και 4

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Η ανακοπή γίνεται δεκτή για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, καθόσον υπάρχει οπτική και εννοιολογική ανομοιότητα μεταξύ των αντιπαρατιθεμένων σημάτων και πολύ μεγάλη διαφορά μεταξύ των προϊόντων στα οποία αναφέρονται τα δύο σήματα.

Προσφυγή της 22ας Φεβρουαρίου 2006 — H.A.L.T.E. κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-58/06)

(2006/C 96/40)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Honorable Association de Logisticiens et de Transporteurs Européens — H.A.L.T.E. (Neuilly-sur-Seine, Γαλλία) [Εκπρόσωπος: J.-L. Lesquins, δικηγόρος]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να διαπιστώσει, δυνάμει του άρθρου 232 της Συνθήκης ΕΚ, ότι η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων παρέβη υποχρέωσή της να αποφανθεί, παραλείπουσα να λάβει θέση, αν και της ζητήθηκε, σύμφωνα με τα άρθρα 87 και 88 της ίδιας Συνθήκης·
- να διατάξει την Επιτροπή να λάβει όλα τα αναγκαία μέτρα για την πλήρη εκτέλεση της αποφάσεως που θα εκδώσει το Πρωτοδικείο·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, ένωση εταιρειών που δραστηριοποιούνται στον τομέα των ταχυδρομικών υπηρεσιών, των μεταφορών και της υλικοτεχνικής μέριμνας ζητεί από το Πρωτοδικείο να διαπιστώσει παράλειψη της Επιτροπής, καθόσον η τελευταία παρέλειψε παρανόμως να κινηθεί επίσημη διαδικασία ελέγχου, όπως προβλέπει το άρθρο 88 ΕΚ, και να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων αναστολής καταβολής της ενισχύσεως κατά της οποίας βάλλει η προσφεύγουσα με καταγγελία της σχετικά με τις ενισχύσεις αναδιάρθρωσεως που χορήγησε η SNCF, δημόσια επιχείρηση η οποία ανήκει κατά 100 % στο Γαλλικό Δημόσιο, στην εταιρεία μεταφοράς εμπορευμάτων SCS SERNAM.

Προς στήριξη της προσφυγής της κατά παραλείψεως, η προσφεύγουσα προβάλλει επιχειρήματα τα οποία δύνανται να ομαδοποιηθούν, κατ' ουσίαν, σε δύο ισχυρισμούς.

Ο πρώτος ισχυρισμός αντλείται από παράβαση του άρθρου 88, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η παρέλευση προθεσμίας μεγαλύτερης των έξι μηνών από την υποβολή της πρώτης καταγγελίας της, μολονότι η Επιτροπή γνώριζε την υπόθεση, καθόσον είχε προγενεστέρως εκδώσει αποφάσεις η μη τήρηση των οποίων αποτέλεσε το αντικείμενο της καταγγελίας, αποτελεί ένδειξη των σοβαρών δυσχερειών που αντιμετώπισε η Επιτροπή κατά την εκτίμηση του συμβατού χαρακτήρα της επίμαχης ενισχύσεως με την κοινή αγορά. Εξ αυτού του γεγονότος, κατά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή όφειλε να κινηθεί την επίσημη διαδικασία ελέγχου των ενισχύσεων που αποτελούσαν αντικείμενο της καταγγελίας. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η ενδεχόμενη παράλειψη κοινοποιήσεως της ενισχύσεως από τις γαλλικές αρχές δεν απαλλάσσει την Επιτροπή από την υποχρέωση επιμέλειας και ότι οφείλει να κάνει χρήση των ελεγκτικών εξουσιών της ευθύς μόλις περιέλθουν σ' αυτήν πληροφοριακά στοιχεία περί των κρατικών μέτρων τα οποία ενδέχεται να αντιβαίνουν προς τις αρχές της κοινής αγοράς, ιδίως κατόπιν καταγγελίας περί μη τήρησεως της προγενέστερης αποφάσεως της Επιτροπής περί καθορισμού των προϋποθέσεων συμβατότητας των κρατικών ενισχύσεων με την κοινή αγορά (1).

Ο δεύτερος ισχυρισμός αντλείται από παράβαση του άρθρου 11 του κανονισμού 659/1999 του Συμβουλίου για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88) (2). Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή όφειλε να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων αναστολής της καταβολής της ενισχύσεως καθόσον συνέτρεχε, κατά την προσφεύγουσα, αντικειμενική προϋπόθεση επείγοντος.

(1) Πρόκειται για την απόφαση C (2004) 3940 τελικό της Επιτροπής, της 20 Οκτωβρίου 2004, περί κρατικής ενισχύσεως που χορήγησε εν μέρει η Γαλλία στην επιχείρηση Sernam.

(2) ΕΕ 1999, L 83, σ.1, κανονισμός που ετέθη σε εφαρμογή με τον κανονισμό 794/2004 της Επιτροπής, της 21ης Απριλίου 2004 (ΕΕ 2004, L 182, σ. 2)

Προσφυγή της 16ης Φεβρουαρίου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-60/06)

(2006/C 96/41)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία [Εκπρόσωπος: Giacomo Aiello, avvocato dello Stato]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Επιτροπής C (2005) 4436 τελικό, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, και να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα βάλλει κατά της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005) 4436 τελικό, της 7ης Δεκεμβρίου 2005, περί της απαλλαγής από τον ειδικό φόρο επί των ορυκτελαίων που χρησιμοποιούνται ως καύσιμη ύλη για την παραγωγή αργιλίου στην περιφέρεια της Gardanne, στη περιφέρεια του Shannon και στη Σαρδηνία, την οποία χορηγούν, αντιστοίχως, η Γαλλία, η Ιρλανδία και η Ιταλία (κρατικές ενισχύσεις C78-79-80/2001).

Όσον αφορά την προσφεύγουσα, με την ως άνω απόφαση έγινε δεκτό ότι:

οι επίμαχες απαλλαγές δεν χορηγούνται αδιακρίτως και γενικώς σε ένα σύνολο δικαιούχων, αλλά ευνοούν ορισμένες επιχειρήσεις λόγω της ιδιαίτερης δομής της αγοράς του αργιλίου·

- πρόκειται για νέες ενισχύσεις οι οποίες είναι παράνομες διότι δεν κοινοποιήθηκαν εγκαίρως και θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν ως εν μέρει υφιστάμενες έως τις 29 Μαΐου 1998·
- έως τις 31 Οκτωβρίου 2003 οι εν λόγω ενισχύσεις δεν ήταν σύμφωνες με τη ρύθμιση περί κρατικών ενισχύσεων για την προστασία του περιβάλλοντος·
- Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι:

η προβλεπόμενη από την ιταλική νομοθεσία φοροαπαλλαγή δεν έχει επιλεκτικό χαρακτήρα, αλλά αφορά όλες τις επιχειρήσεις που χρησιμοποιούν ορυκτέλαια για την παραγωγή οξειδίου του αργιλίου. Το γεγονός ότι στην ιταλική επικράτεια λειτουργεί μία μόνον επιχείρηση στην οποία χρησιμοποιούνται ορυκτέλαια στην αλυσίδα

παραγωγής αποτελεί μια πραγματική περίπτωση η οποία δεν δύναται να ανατρέψει τον αδιαμφισβητήτως γενικό χαρακτήρα της διατάξεως·

- οι επίμαχες ενισχύσεις έπρεπε να θεωρηθούν υφιστάμενες σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1, στοιχείο β', περίπτωση ii, του κανονισμού (ΕΚ) 659/1999, καθόσον το Συμβούλιο είχε επιτρέψει κανονικά στο Ιταλικό Κράτος να διατηρήσει σε ισχύ την απαλλαγή που αποτελεί αντικείμενο της διαφοράς·
- η επίμαχη απαλλαγή συνδεόταν στενά με υλοποίηση στόχων περιβαλλοντικής προστασίας, όπως μπορεί να συναχθεί από την κανονιστική ρύθμιση περί εφαρμογής την οποία εξέδωσε η Ιταλική Κυβέρνηση, καθώς και από τις συμβάσεις που συνήψε η εταιρία Eurallumina με την Περιφέρεια Σαρδηνίας και το υπουργείο περιβάλλοντος·
- η απαλλαγή έπρεπε να θεωρηθεί αναγκαία για την οικονομική ανάπτυξη της
- Περιφέρειας Σαρδηνίας.
- Κατά την Ιταλική Κυβέρνηση, μετά την έναρξη ισχύος της οδηγίας 2003/96/ΕΚ, δεν υφίστατο πλέον υποχρέωση κοινοποίησης της επίμαχης φορολογικής διευκόλυνσεως, καθόσον από τις συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 18 και του παραρτήματος II της εν λόγω οδηγίας προκύπτει ότι ο επίμαχος φόρος είχε παραμείνει ρητώς εν ισχύ έως τις 31 Δεκεμβρίου 2006. Εξάλλου, το περιεχόμενο των προαναφερθεισών διατάξεων είναι ανάλογο προς εκείνο του άρθρου 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως 2001/224/ΕΚ του Συμβουλίου.

Τέλος, η προσφεύγουσα προβάλλει ισχυρισμό περί παραβίασεως της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και του τεκμηρίου νομιμότητας των κοινοτικών διατάξεων.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — FLS Plast κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-64/06)

(2006/C 96/42)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: **FLS Plast A/S** (Κοπενχάγη, Δανία) (Εκπρόσωπος: K. Lassok, QC, και M. Thill-Tayara, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο η', και 2, στοιχείο στ', της αποφάσεως C(2005)4634 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, στην υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα,
- επικουρικός, να τροποποιήσει το άρθρο 2, στοιχείο στ', της προσβαλλομένης αποφάσεως και να μειώσει σημαντικά, στο πλαίσιο της απεριόριστης δικαιοδοσίας του Πρωτοδικείου, το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην FLS Plast, ως ευθυνόμενη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον, να ακυρώσει εν μέρει το άρθρο 1, παράγραφος 1, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα και να ακυρώσει εν μέρει ή, επικουρικός, να μειώσει ευλόγως το πρόστιμο που επιβλήθηκε δυνάμει του άρθρου 2 στην προσφεύγουσα,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά και άλλα έξοδα της FLS Plast στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, διότι μετέσχε σε σύστημα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των πλαστικών βιομηχανικών σάκων, το οποίο επηρεάζει το Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Γερμανία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες και την Ισπανία και συνίσταται στον καθορισμό των τιμών και στην κατάρτιση κοινών προτύπων υπολογισμού των τιμών, στον καταμερισμό των αγορών και στην κατανομή ποσοστώσεων στις πωλήσεις, στον καταμερισμό πελατών, συμφωνιών και παραγγελιών, στη συντονισμένη υποβολή προσφορών σε ορισμένους διαγωνισμούς και στην ανταλλαγή ατομικών πληροφοριακών στοιχείων. Η παράβαση της προσφεύγουσας σχετίζεται με τη συμπεριφορά άλλης εταιρίας, της Trioplast Wittenheim SA (στο εξής: TW), ως προς την οποία διαπιστώθηκε ότι μετέσχε στο συγκεκριμένο καρτέλ. Η FLS Plast κατείχε μετοχές της TW και, κατά το μεγαλύτερο μέρος του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο διαπιστώθηκε ευθύνη της προσφεύγουσας, η TW ήταν κατά 100 % θυγατρική της FLS Plast. Στην TW επιβλήθηκε πρόστιμο, η δε προσφεύγουσα κατέστη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή μέρους του προστίμου.

Καίτοι δεν αμφισβητεί την ύπαρξη και τη διάρκεια του καρτέλ ή τη συμμετοχή της πρώη θυγατρικής της, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη κατά τον καθορισμό του προστίμου που της επέβαλε. Η προσφεύγουσα επισημαίνει ότι το μέρος του προστίμου ως προς το οποίο κατέστη υπεύθυνη είναι προδήλως δυσανάλογο προς το χρονικό διάστημα κατά το οποίο κατείχε μετοχές της TW.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει τις αρχές τη απαγορεύσεως των διακρίσεων και της αναλογικότητας, καθόσον κατέστησε αμφότερες την προσφεύγουσα και τη μητρική αυτής εταιρία υπεύθυνες για τη συμπεριφορά της TW, και τούτο παρά το γεγονός ότι αποφάσισε να μην απευθύνει την προσβαλλόμενη απόφαση στις ενδιάμεσες μητρικές εταιρίες και, στην πράξη, δεν απηύθυνε την απόφαση σε άλλη μητρική εταιρία πλην της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω ότι δεν γνώριζε την παράνομη συμπεριφορά της TW, ότι δεν άσκησε επιρροή στη διοίκηση της εν λόγω εταιρίας και δεν μετέσχε στην επιχείρηση (TW) που αναμείχθηκε στις διαλαμβανόμενες στην προσβαλλόμενη απόφαση παραβάσεις και ότι, ως εκ τούτου, η προσβαλλόμενη απόφαση είναι παράνομη και πρέπει να ακυρωθεί.

Επικουρικός, η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο να μειώσει το ποσό του προστίμου στο πλαίσιο της απεριόριστης δικαιοδοσίας του. Στο πλαίσιο αυτό, προβάλλει ότι το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην TW είναι υπερβολικά υψηλό, διότι η προηγούμενη πρακτική και η βαρύτητα της παραβάσεως δεν δικαιολογούν το ύψος του βασικού ποσού του προστίμου· προβάλλει ακόμη ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη κατά τον καθορισμό της διάρκειας της παραβάσεως της TW· και ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε αν τα πρόστιμα που επέβαλε στην TW και στην προσφεύγουσα αντίκεινται στον κανόνα του ανωτάτου ορίου του 10 %.

Όσον αφορά το πρόστιμο που επιβλήθηκε στην ίδια, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ακόμη ότι είναι δυσανάλογα υψηλό, λαμβανομένων υπόψη του ότι δεν έχει αποτρεπτικό αποτέλεσμα, καθώς και της διάρκειας και της σοβαρότητας της παραβάσεως. Περαιτέρω, η προσφεύγουσα προβάλλει το επιχειρήμα ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι δεν δέχθηκε τον περιορισμό της ευθύνης της προσφεύγουσας σύμφωνα με την ανακοίνωση περί συνεργασίας, επειδή δεν δέχθηκε να αναγνωρίσει υπέρ της προσφεύγουσας τον κατά 30 % περιορισμό της ευθύνης της TW και επειδή αρνήθηκε να δεχθεί ανάλογο περιορισμό της ευθύνης της προσφεύγουσας. Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση της αρχής non bis in idem και της αρχής κατά την οποία οι ποινές πρέπει να συσχετίζονται με συγκεκριμένες περιστάσεις που αφορούν κάθε προσφεύγοντα· στο πλαίσιο αυτό επισημαίνει ότι, καίτοι ήταν μητρική εταιρία της TW μόνο κατά το 35 % του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο διαπιστώθηκε συμμετοχή της TW στο καρτέλ, εντούτοις κατέστη υπεύθυνη για την καταβολή του 85,7 % του επιβληθέντος στην TW προστίμου.

Προσφυγή της 24ης Φεβρουαρίου 2006 — FLSmidth κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-65/06)

(2006/C 96/43)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: **FLSmidth & Co. A/S**. (Valby, Δανία) (Εκπρόσωπος: J.E. Svensson, δικηγόρος)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- πρώτον, να ακυρώσει την απόφαση C(2005)4634 της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, η οποία εκδόθηκε στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 81 ΕΚ στην υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι, κατά το μέτρο που η απόφαση αυτή αφορά την προσφεύγουσα,
- δεύτερον, να εξαφανίσει το πρόστιμο που, σύμφωνα με το άρθρο 2 της ως άνω αποφάσεως, επιβλήθηκε στην προσφεύγουσα ως ευθυνόμενη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, διότι μετέσχε σε σύστημα συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των πλαστικών βιομηχανικών σάκων, το οποίο επηρεάζει το Βέλγιο, τη Γαλλία, τη Γερμανία, το Λουξεμβούργο, τις Κάτω Χώρες και την Ισπανία και συνίσταται στον καθορισμό των τιμών και στην κατάρτιση κοινών προτύπων υπολογισμού των τιμών, στον καταμερισμό των αγορών και στην κατανομή ποσοτώσεων στις πωλήσεις, στον καταμερισμό πελατών, συμφωνιών και παραγγελιών, στη συντονισμένη υποβολή προσφορών σε ορισμένους διαγωνισμούς και στην ανταλλαγή ατομικών πληροφοριακών στοιχείων.

Η παράβαση της προσφεύγουσας σχετίζεται με τη συμπεριφορά άλλης εταιρίας, της Trioplast Wittenheim SA (στο εξής: TW), ως προς την οποία διαπιστώθηκε συμμετοχή στο συγκεκριμένο καρτέλ. Η προσφεύγουσα έχει υπό τον έλεγχό της μία άλλη εταιρία, την FLS Plast, η οποία κατείχε μετοχές της TW και, μάλιστα, κατείχε το 100 % του κεφαλαίου της TW κατά το μεγαλύτερο μέρος του χρονικού διαστήματος κατά το οποίο διαπιστώθηκε ευθύνη της προσφεύγουσας. Στην TW επιβλήθηκε πρόστιμο, η δε προσφεύγουσα και η FLS Plast κατέστησαν αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνες για την καταβολή του προστίμου.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει, πρώτον, ότι η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθώς το κριτήριο ευθύνης της μητρικής εταιρίας, διότι δεν προσκόμισε στοιχεία από τα οποία να τεκμαίρεται, ως προς την προσφεύγουσα, επιρροή της μητρικής εταιρίας στην TW. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν εφάρμοσε ορθό νομικό κριτήριο, διότι είναι αυστηρότερα τα κριτήρια που εφαρμόζονται σε περιπτώσεις όπως η επίδικη, στο πλαίσιο της οποίας, σύμφωνα με την Επιτροπή, η συμμετοχή της TW στο καρτέλ ξεκίνησε πολύ πριν την εξαγορά της από τη θυγατρική της προσφεύγουσας και συνεχίστηκε και μετά τη μεταβίβασή της. Σε κάθε περίπτωση, κατά την προσφεύγουσα αποδείχθηκε ότι η TW καθόρισε ανεξάρτητα τη συμπεριφορά της στην αγορά και δεν ακολούθησε οδηγίες της προσφεύγουσας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει ακόμη ότι ο καταλογισμός ευθύνης σε αυτήν συνιστά δυσμενή διάκριση και είναι δυσανάλογος και αυθαίρετος, διότι σε κανέναν από τους άλλους ομίλους τους οποίους αφορά η απόφαση δεν επιμερίστηκε η ευθύνη μεταξύ θυγατρικής, μητρικής και μητρικής της μητρικής, όπως συνέβη στην περίπτωση της TW και της προσφεύγουσας. Περαιτέρω, καίτοι η TW ανήκε προηγουμένως σε άλλον όμιλο επιχειρήσεων, η Επιτροπή ουδόλως επιμέρισε σε κάποια από τις εταιρίες του άλλου ομίλου την ευθύνη από τη συμμετοχή της TW στο καρτέλ. Τέλος, το ποσοστό ευθύνης που καταλογίστηκε στην προσφεύγουσα είναι δυσανάλογο, διότι η προσφεύγουσα ευθύνεται για την καταβολή του 87,5 % του επιβληθέντος στην TW προστίμου, παρά το γεγονός ότι η συμμετοχή της στην TW διάρκεσε μόνον οκτώ έτη από συνολικά 20 έτη κατά τα οποία η TW κατηγορείται ότι συμμετείχε στο καρτέλ.

Τα τελευταία αυτά επιχειρήματα η προσφεύγουσα τα επικαλείται προς στήριξη και του δεύτερου αιτήματός της για μείωση του επιβληθέντος προστίμου. Προβάλλει, περαιτέρω, ότι το πρόστιμο που της επιβλήθηκε είναι υπερβολικό, διότι η Επιτροπή δεν καθόρισε χωριστό βασικό ποσό του προστίμου που επέβαλε στην προσφεύγουσα, ώστε να ληφθεί υπόψη και η έλλειψη ευθύνης της προσφεύγουσας. Προβάλλει επίσης ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη, διότι δεν έλαβε υπόψη της ορισμένες ελαφρυντικές περιστάσεις υπέρ της προσφεύγουσας.

Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη και σε άλλες περιπτώσεις, διότι καταλόγισε στην TW ευθύνη και για το χρονικό διάστημα 1982-1988, διότι επέβαλε στην TW πρόστιμο δυσανάλογο και υπερβολικό, το οποίο υπερβαίνει το 10 % του κύκλου εργασιών της, και διότι δεν επέδειξε ως προς την προσφεύγουσα, ως δεύτερο υπεύθυνο, την επιείκεια που επέδειξε για τον κυρίως υπεύθυνο.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-66/06)

(2006/C 96/44)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: JM Gesellschaft für industrielle Beteiligungen mbH & Co. KGaA (Worms, Γερμανία) (εκπρόσωπος: ο δικηγόρος H.-J. Hellmann)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την απόφαση της καθής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (Ε (2005) 4634 τελικό, COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), η οποία επιδόθηκε στην προσφεύγουσα στις 14 Δεκεμβρίου 2005, καθόσον αυτή αφορά την προσφεύγουσα, και,

επικουρικός, να μειώσει το εις ολόκληρον επιβληθέν στην προσφεύγουσα πρόστιμο·

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη νομιμότητα της αποφάσεως της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005 C (2005) 4634 τελικό, στην υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι. Με την προσβαλλόμενη απόφαση επιβλήθηκε εις ολόκληρον στην RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) και στην προσφεύγουσα πρόστιμο για παράβαση του άρθρου 81 ΕΚ. Κατά την άποψη της Επιτροπής, οι ως άνω εταιρίες μετείχαν σε σειρά συμφωνιών και εναρμονισμένων πρακτικών στον τομέα των βιομηχανικών σάκων στο Βέλγιο, τη Γερμανία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Λουξεμβούργο και τις Κάτω Χώρες.

Προς στήριξη της προσφυγής της η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της νομιμότητας. Η καθής έκρινε εις ολόκληρον υπεύθυνες την προσφεύγουσα και την RKW χωρίς νομικό έρεισμα και χωρίς να έχει την προς τούτο εξουσιοδότηση.

Η προσφεύγουσα μέμφεται, επίσης, το γεγονός ότι της καταλογίστηκε η παράβαση που διέπραξε η RKW. Οι προϋποθέσεις που έχει θέσει προς τούτο το Δικαστήριο δεν συντρέχαν. Επιπροσθέτως, όσον αφορά την παράβαση της RKW που της καταλογίστηκε, η προσφεύγουσα προβάλλει παραβίαση της αρχής της νομιμότητας, με το αιτιολογικό ότι η ακολουθούμενη από την καθής πολιτική στον τομέα των προστίμων δεν καλύπτεται από την εξουσιοδότηση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962⁽¹⁾. Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, παραβίαση των αρχών της ίσης μεταχειρίσεως και της αναλογικότητας.

Η προσφεύγουσα προβάλλει, επίσης, πεπλανημένη εφαρμογή του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962, καθώς και των κατευθυντηρίων γραμμών για τον υπολογισμό των προστίμων. Ειδικότερα, η προσκόμιση των αποδεικτικών στοιχείων και η αξιολόγηση των στοιχείων αυτών, όσον αφορά την RKW, υπήρξε πεπλανημένη. Επιπροσθέτως, λαμβανομένης υπόψη της μέχρι τούδε διοικητικής πρακτικής, οι κυρώσεις που επιβλήθηκαν στην RKW είναι δυσανάλογες. Όσον αφορά το αρχικό ποσό που καθορίστηκε αναλόγως της σοβαρότητας της παραβάσεως, η προσφεύγουσα προβάλλει σειρά λόγων για άνιση μεταχείριση της RKW σε σχέση με άλλους αποδέκτες της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται, επίσης, όσον αφορά την RKW, ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο όσον αφορά την εκτίμηση της διάρκειας της παραβάσεως και τον μη συνυπολογισμό ελαφρυ-

ντικών περιστάσεων. Τέλος, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, όσον αφορά την RKW, συντρέχει παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/1962, για τον πρόσθετο λόγο ότι το πρόστιμο υπολογίστηκε κατά τρόπο πεπλανημένο, αν ληφθεί υπόψη ο τρόπος εφαρμογής της ανακοινώσεως περί της μη επιβολής ή μειώσεως των προστίμων.

⁽¹⁾ Συμβούλιο ΕΟΚ: κανονισμός 17: Πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων 85 και 86 της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 25).

Προσφυγή της 20ής Φεβρουαρίου 2006 — Elini κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-67/06)

(2006/C 96/45)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Elini N.V. (Αμβέρσα, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: F. Cornette και S. Tilsley, advocaten)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Έτερο μέρος στη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Rolex S.A. (Γενεύη, Ελβετία)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει την από 12 Δεκεμβρίου 2005 απόφαση του τετάρτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (στο εξής: ΓΕΕΑ) στην υπόθεση R-725/2004-4·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Elini N.V.

Σήμα προς καταχώριση: το εικονιστικό σήμα «Elini» για προϊόντα της κλάσεως 14 (είδη κοσμηματοποιίας, ρολόγια χειρός, μεταλλικά λουράκια ρολογιών χειρός, προστατευτικά γυαλιά για ρολόγια χειρός, μεταλλικά περιβλήματα ρολογιών χειρός, αλυσίδες για ρολόγια και πολύτιμοι λίθοι)

Δικαιούχος τού κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Rolex S.A.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εικονιστικό κοινοτικό σήμα «Cellini» για προϊόντα που υπάγονται, μεταξύ άλλων, στη κλάση 14 (αριθμός καταχωρίσεως 1 456 102)

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: απόρριψη της ανακοπής

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: ακύρωση της απόφασης του τμήματος ανακοπών και απόρριψη της αιτήσεως καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος

Λόγοι ακυρώσεως: παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94.

— να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικά της δικαστικά έξοδα και στα δικαστικά έξοδα των προσφευγουσών.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι προσφεύγουσες βάλλουν κατά της απόφασης της Επιτροπής, της 30ής Νοεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 της Συνθήκης ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Σάκοι/σακούλες μη οικιακής χρήσεως).

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η απόφαση αντίκειται στο άρθρο 81 ΕΚ και στα άρθρα 7 και 23 του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003⁽¹⁾ καθόσον δεν υπάρχει επαρκής απόδειξη για τη διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ.

Οι προσφεύγουσες προβάλλουν περαιτέρω ότι η απόφαση αντίκειται στο άρθρο 25 του κανονισμού 1/2003 και στον προϊσχύσαντα κανονισμό (ΕΟΚ) 2988/74⁽²⁾, καθόσον είχε παραγραφεί το δικαίωμα δώξεως της φερομένης παραβάσεως.

Επικουρικώς, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι το άρθρο 2 της προσβαλλομένης απόφασης αντίκειται στο άρθρο 23, παράγραφος 3, του κανονισμού 1/2003 και στις κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων⁽³⁾. Η σοβαρότητα της παραβάσεως που προσάφθηκε στις προσφεύγουσες αξιολογήθηκε εσφαλμένως και κακώς η παράβαση χαρακτηρίστηκε ως σοβαρότατη. Περαιτέρω, κατά τον καθορισμό του προστίμου ελήφθησαν υπόψη λάθος παράγοντες και λάθος στοιχεία. Κατά τις προσφεύγουσες, τούτο είχε ως αποτέλεσμα να επιβληθεί ένα δυσανάλογα βαρύ πρόστιμο.

Τέλος, οι προσφεύγουσες διατείνονται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παράβαση ουσιωδών τύπων και της υποχρέωσης αιτιολογήσεως, καθόσον δεν έγινε επιμελής έρευνα και δεν ορίστηκε η παράβαση που φέρεται ότι διέπραξαν οι προσφεύγουσες ούτε η αγορά στην οποία φέρεται ότι έλαβε χώρα η παράβαση. Κατά τις προσφεύγουσες, δεν ορίστηκαν ούτε τα στοιχεία βάσει των οποίων αξιολογήθηκε η σοβαρότητα της παραβάσεως που τους προσάφθηκε.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Stempher και Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-68/06)

(2006/C 96/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Stempher B.V. (Rijssen, Κάτω Χώρες) και Koninklijke Verpakingsindustrie Stempher C.V. (εκπρόσωπος: J.K. de Pree, advocaat)

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγουσών

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφος 2, το άρθρο 2, το άρθρο 3 και το άρθρο 4 της απόφασης της Επιτροπής της 30ής Νοεμβρίου 2005, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση της Επιτροπής της 7ης Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με διαδικασία του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Σάκοι/σακούλες μη οικιακής χρήσεως — C(2005)4634 τελικό), ή τουλάχιστον κατά το μέρος που κρίθηκε ότι η Stempher παρέβη το άρθρο 81 ΕΚ, κατά το μέρος που ως εκ τούτου επιβλήθηκε πρόστιμο στη Stempher, κατά το μέρος που η Stempher διατάχθηκε να θέσει τέλος στην παράβαση αυτή και να αποφύγει στο μέλλον κάθε πράξη ή συμπεριφορά την οποία αναφέρει το άρθρο 1, καθώς και κάθε πράξη ή συμπεριφορά που έχει τον ίδιο ή όμοιο σκοπό ή τις ίδιες ή όμοιες συνέπειες και κατά το μέρος που η απόφαση αυτή απευδύνθηκε στη Stempher.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ) (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 1974, περί παραγραφής του δικαιώματος δώξεως και εκτελέσεως των αποφάσεων στους τομείς του δικαίου των μεταφορών και του ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 07/001, σ. 1).

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής — Κατευθυντήριες γραμμές για τον υπολογισμό των προστίμων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17 και του άρθρου 65, παράγραφος 5, της Συνθήκης ΕΚΑΧ (ΕΕ 1998, C 9, σ. 3).

Προσφυγή της Aughinish Alumina κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση T-69/06)

(2006/C 96/47)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aughinish Alumina Ltd (Askeaton, Ιρλανδία)
[εκπροσωπούμενη από: J. Handoll και C. Waterson, Solicitors]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την από 7 Δεκεμβρίου 2005 απόφαση της Επιτροπής, εγγραφείσα με αριθμό εγγράφου C (2005) 4436 τελ., περί της απαλλαγής από τον ειδικό φόρο καταναλώσεως επί των πετρελαιοειδών που χρησιμοποιούνται ως καύσιμα για την παραγωγή αλουμίνας στη, μεταξύ άλλων, περιφέρεια του Shannon, που θέσπισε η Ιρλανδία, καθόσον αφορά την προσφεύγουσα [C 78/2001 (πρώην NN/2001) — Ιρλανδία].
- Να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η προσφεύγουσα κατά την παρούσα διαδικασία.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή έκρινε ότι η απαλλαγή από τους ειδικούς φόρους καταναλώσεως που θέσπισε, μεταξύ άλλων κρατών μελών, η Ιρλανδία, όσον αφορά τα βαρέα πετρελαιοειδή που χρησιμοποιούνται για την παραγωγή αλουμίνας, μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2003, συνιστά κρατική ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 1, ΕΚ. Η Επιτροπή, ενόσω έκρινε ότι η χορηγηθείσα μεταξύ 17 Ιουλίου 1990 και 2 Φεβρουαρίου 2002 ενίσχυση, καθόσον είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά, δεν πρέπει να ανακτηθεί και ότι η χορηγηθείσα μεταξύ 3 Φεβρουαρίου 2002 και 31 Δεκεμβρίου 2003 συμβιβάζεται προς την κοινή αγορά, κατά την έννοια του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ, καθόσον οι δικαιούχοι καταβάλλουν τουλάχιστον 13.01 ευρώ ανά χιλιόγραμμα βαρέων πετρελαιοειδών, αποφάσισε επίσης ότι η ίδια ενίσχυση είναι ασυμβίβαστη με την κοινή αγορά καθόσον οι δικαιούχοι δεν καταβάλουν το εν λόγω ποσοστό και υποχρέωσε, μεταξύ άλλων, την Ιρλανδία να λάβει όλα τα μέτρα που απαιτούνται για να ανακτήσει από τους δικαιούχους την ασυμβίβαστη ενίσχυση.

Η προσφεύγουσα, ιρλανδική εταιρία που ήταν δικαιούχος της φερομένης ενισχύσεως, ζητεί την ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Προς στήριξη της προσφυγής της, προβάλλει, κατ' αρχάς, ότι η Επιτροπή εσφαλμένως δεν εξέτασε την εν λόγω ενίσχυση ως υφιστάμενη ενίσχυση εμπίπτουσα στο άρθρο 88,

παράγραφος 1, ΕΚ. Συναφώς, η προσφεύγουσα προβάλλει περαιτέρω τρία επιχειρήματα: η ενίσχυση αποτελούσε αντικείμενο δεσμευτικής υποχρέωσης αναληφθείσας πριν από την προσχώρηση της Ιρλανδίας· η ενίσχυση κοινοποιήθηκε τον Ιανουάριο του 1983 και, μέχρι το 2000, η Επιτροπή δεν κίνησε καν τη διαδικασία έρευνας· και, ακόμη κι αν η ενίσχυση κριθεί μη σύνομη, η Επιτροπή εσφαλμένως έκρινε ότι μπορεί να θεωρηθεί μόνον μερικώς ως υφιστάμενη ενίσχυση σύμφωνα με το άρθρο 15 του κανονισμού 659/99⁽¹⁾.

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται επίσης ότι η προσβαλλόμενη απόφαση παραβιάζει την αρχή της ασφαλείας δικαίου καθόσον υπονομεύει τις εγκρίσεις που χορήγησε το Συμβούλιο σύμφωνα με το άρθρο 93 ΕΚ και η Επιτροπή παρέλειψε να χρησιμοποιήσει τις διαδικασίες που διαθέτει βάσει του άρθρου 8 της οδηγίας 92/81⁽²⁾ για να επιλύσει ζητήματα κρατικών ενισχύσεων ή άλλα ζητήματα, ή να επιδιώξει πράγματι την ακύρωση των συναφών αποφάσεων του Συμβουλίου.

Περαιτέρω, σύμφωνα με την προσφεύγουσα, η Επιτροπή παρέλειψε να λάβει υπόψη τις θεμελιώδεις προϋποθέσεις των άρθρων 3 και 157 ΕΚ, να ενισχύσει την ανταγωνιστικότητα της κοινοτικής βιομηχανίας και να διασφαλίσει την ύπαρξη των απαραίτητων συναφών προϋποθέσεων.

Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης τις αρχές της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και της ασφαλείας δικαίου. Συναφώς, η προσφεύγουσα τονίζει πάλι το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν ανέλαβε αρνητική δράση για χρονική περίοδο 17 ετών μετά την κοινοποίηση της ενισχύσεως και παρέλειψε να προβάλλει τις αποφάσεις του Συμβουλίου περί παρατάσεως της απαλλαγής μέχρι τον Δεκέμβριο του 2006.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η διαδικασία του άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ διήρκεσε 43 μήνες, γεγονός το οποίο, σύμφωνα με την προσφεύγουσα είναι υπερβολικά μακρύς χρόνος και προσβάλλει τις αρχές της χρηστής διοικήσεως και ασφαλείας δικαίου

Τέλος, η προσφεύγουσα φρονεί ότι η Επιτροπή παρέλειψε να εξετάσει ορθώς την οικεία αγορά και την ανταγωνιστική δομή της, όπως απαιτούνταν ενόψει του γεγονότος ότι η ίδια είχε δεχθεί νωρίτερα ότι δεν υπήρχε στρέβλωση του ανταγωνισμού και λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε εγκρίνει τις απαλλαγές μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου 2006.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 659/1999 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 1999, για τη θέσπιση λεπτομερών κανόνων εφαρμογής του άρθρου 93 της συνθήκης ΕΚ (ΕΕ L 083, σ. 1).

⁽²⁾ Οδηγία 92/81/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Οκτωβρίου 1992, για την εναρμόνιση των διαρθρώσεων των ειδικών φόρων καταναλώσεως που επιβάλλονται στα πετρελαιοειδή (ΕΕ L 316, σ. 12).

Προσφυγή της 28ης Φεβρουαρίου 2006 — Audi κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-70/06)

(2006/C 96/48)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Audi Aktiengesellschaft (Ingolstadt, Γερμανία)
[εκπρόσωποι: οι δικηγόροι O. Gillert και F. Schiwiek]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς
(εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του δεύτερου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) της 16ης Δεκεμβρίου 2005 (υπόδ. R 237/2005-2),
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Σήμα προς καταχώριση: Το λεκτικό σήμα «Vorsprung durch Technik» για εμπορεύματα και υπηρεσίες των κλάσεων 9, 12, 14, 16, 18, 25, 28, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43 και 45 (αριθ. αίτησης: 3 016 292)

Απόφαση του εξεταστή: Μερική απόρριψη της αίτησης καταχώρισης

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Μερική απόρριψη της προσφυγής

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 7, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, διότι το προς καταχώριση σήμα έχει επαρκώς διακριτικό χαρακτήρα και η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει καμία διαπίστωση ως προς τον κρίσιμο κύκλο των ενδιαφερομένων.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Groupe Gascogne κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-72/06)

(2006/C 96/49)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Groupe Gascogne (Saint-Paul-les-Dax, Γαλλία)
[Εκπρόσωπος: C. Lazarus, δικηγόρος]

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο ια', 2, στοιχείο θ', και 4, παράγραφος 12, της αποφάσεως, καθόσον απευθύνονται στην Groupe Gascogne και της επιβάλλουν χρηματική ποινή, και να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως, καθόσον επιβάλλει στη Sachsa, κατά παράβαση του άρθρου 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 17/62 και του άρθρου 23, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1/2003, χρηματική ποινή υπερβαίνουσα το 10 % του κύκλου εργασιών της·
- επικουρικώς, να ακυρώσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως·
- επικουρικότερα, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως και να μειώσει το ποσό του προστίμου που επεβλήθη αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στις Sachsa και Groupe Gascogne·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005)4634 τελικό, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι), με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η απόφαση, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ συμμετέχοντας σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των βιομηχανικών σάκων οι οποίες αφορούσαν την επικράτεια του Βελγίου, των Κάτω Χωρών, του Λουξεμβούργου, της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας. Στο μέρος της αποφάσεώς της που αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή έκρινε ότι είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την παράβαση με την Sachsa Verpackung GmbH, ως μητρική εταιρεία της δεύτερης. Η προσφεύγουσα ζητεί, επικουρικώς, την ακύρωση μόνον του άρθρου 2, στοιχείο θ', με το οποίο της επεβλήθη πρόστιμο και, επικουρικότερα, την μεταρρύθμιση του εν λόγω άρθρου προς την κατεύθυνση της μείωσης του ύψους του επιβληθέντος προστίμου.

Προς στήριξη των αιτημάτων της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη τη διάταξη του άρθρου 81, παράγραφος 1, ΕΚ, καταλογίζοντας κακώς στην προσφεύγουσα αλληλέγγυο και εις ολόκληρον ευθύνη για τις πρακτικές της Sachsa και καθιστώντας την αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου που επεβλήθη στη Sachsa.

Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο προβάλλει επικουρικώς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή υπέπεσε σε νομική πλάνη παρερμηνεύοντας την έννοια της επιχειρήσεως κατά το άρθρο 81 ΕΚ και, κατά συνέπεια, επιβάλλοντας σε αυτήν πρόστιμο που υπολογίσθηκε βάσει του ενοποιημένου κύκλου εργασιών της Groupe Gascogne, ενώ, κατά την προσφεύγουσα, θα έπρεπε να υπολογισθεί βάσει του συνολικού κύκλου εργασιών της Groupe Gascogne και της Sachsa, επειδή δεν εξέθεσε τους λόγους για τους οποίους οι λοιπές θυγατρικές της Groupe Gascogne έπρεπε να συμπεριληφθούν στην «επιχείρηση» που θεωρήθηκε υπεύθυνη για τις πρακτικές της Sachsa οι οποίες με την προσβαλλόμενη απόφαση κρίθηκαν ως θίγουσες τον ανταγωνισμό

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, τον οποίο προβάλλει επικουρικότερα, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας επιβάλλοντας αλληλεγγύως και εις ολόκληρον στη Sachsa και στην Groupe Gascogne, ένα πρόστιμο, κατά την προσφεύγουσα, υπερβολικό, ιδίως χωρίς να εξακριβώσει την ύπαρξη ευλόγου αναλογίας μεταξύ της επιβληθείσας ποινής και του κύκλου εργασιών που πραγματοποιήσε η Groupe Gascogne στον τομέα παραγωγής πλαστικών σάκων.

Προσφυγή της Bayer CropScience κ.λπ. κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 27 Φεβρουαρίου 2006

(Υπόθεση T-75/06)

(2006/C 96/50)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσες: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Γερμανία), Makhteshim-Agan Holding BV (Αμστερνταμ, Κάτω Χώρες), Teko AE (Αθήνα, Ελλάδα) και Aragonesas Agro SA (Μαδρίτη, Ισπανία) [εκπρόσωποι: C. Mereu και K. Van Maldegem, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των διαδίκων

Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:

— να κρίνει άκυρη την απόφαση 2005/864/ΕΚ⁽¹⁾ της Επιτροπής, της 2ας Δεκεμβρίου 2005, σχετικά με τη μη καταχώριση της ουσίας endosulfan στο παράρτημα I της οδηγίας 91/414/ΕΟΚ του Συμβουλίου και με την ανάκληση των εγκρίσεων για τα

φυτοπροστατευτικά προϊόντα που περιέχουν αυτή τη δραστική ουσία· και

— να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η οδηγία 91/414/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, σχετικά με τη διάθεση στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (γνωστή ως οδηγία για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα), προβλέπει ότι τα κράτη μέλη εγκρίνουν ένα προϊόν μόνον αν απαριθμείται στο παράρτημα I της οδηγίας. Οι προσφεύγουσες, οι οποίες είναι παραγωγοί της ουσίας endosulfan, ζητούν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, με την οποία απορρίφθηκε η καταχώριση της ουσίας endosulfan στο εν λόγω παράρτημα.

Προς στήριξη της προσφυγής τους, οι προσφεύγουσες προβάλλουν, κατ' αρχάς, πολλά διαδικαστικά ελαττώματα, δηλαδή: η εκτίμηση της προσβαλλομένης αποφάσεως βασίζεται σε άλλα κριτήρια πλην αυτών που διευκρινίζονται στην οδηγία 91/414· είναι ατελής και χρησιμοποιεί μόνον επιλεκτικώς τα προσκομισθέντα από τις προσφεύγουσες στοιχεία· τα νέα κριτήρια και κατευθυντήριες γραμμές που θέσπισε η Επιτροπή εφαρμόστηκαν αναδρομικώς μετά την κοινοποίηση εκ μέρους των προσφευγουσών και την προσκόμιση των στοιχείων· η Επιτροπή αρνήθηκε να συμβουλευτεί τις προσφεύγουσες και να διαβουλευτεί μαζί τους στο πλαίσιο μεταβολής των κριτηρίων και της πολιτικής εκτιμήσεως.

Περαιτέρω, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι, επί της ουσίας, η προσβαλλομένη απόφαση παραβιάζει το άρθρο 95, παράγραφος 3, ΕΚ και το άρθρο 5, παράγραφος 1, της οδηγίας 91/414. Οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η Επιτροπή δεν πληροί την υποχρέωση που υπέχει από τις εν λόγω διατάξεις, να εκτιμήσει τις δραστικές ουσίες και να τις καταχωρίσει στο παράρτημα I, λαμβανομένων υπόψη των τρεχουσών επιστημονικών και τεχνικών γνώσεων και με την επιφύλαξη μόνον των προϋποθέσεων που απαριθμούνται στο άρθρο 5.

Τέλος, οι προσφεύγουσες προβάλλουν την προσβολή πολλών γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, ήτοι: της αρχής της αναλογικότητας, των αρχών της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και ασφαλείας του δικαίου, του καθήκοντος επιμελούς και αμερόληπτης εκτιμήσεως, του δικαιώματος για δίκαιη δίκη (δικαιωμάτων άμυνας και ακροάσεως), της αρχής της υπεροχής και ανεξαρτησίας των επιστημονικών γνώμων, της αρχής της ίσης μεταχείρισεως, της αρχής της υπεροχής των ειδικών διατάξεων έναντι των γενικών διατάξεων και, τέλος, της αρχής του estoppel [απαγορεύσεως επικλήσεως της ίδιας παραλείψεως].

⁽¹⁾ ΕΕ L 317, της 3ης Δεκεμβρίου 2005, σ. 25.

⁽²⁾ ΕΕ L 230, της 19ης Αυγούστου 1991, σ. 1.

Προσφυγή της 1ης Μαΐου 2006 — Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-77/06)

(2006/C 96/51)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική.

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ιταλική Δημοκρατία [Εκπρόσωπος: Paolo Gentili, Avvocato dello Stato]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 14012 της 19ης Δεκεμβρίου 2005, με αντικείμενο το ΠΕΠ [περιφερειακό επιχειρησιακό πρόγραμμα] Σικελίας — αριθ. αιτήσεως πληρωμής 2005 3489, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 14134 της 21ης Δεκεμβρίου 2005, με αντικείμενο το ΠΕΠ Σικελίας — αριθ. αιτήσεως πληρωμής SYSFIN 2005 3354, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 765 της 25ης Ιανουαρίου 2006, με αντικείμενο το ΕΕΠ [εθνικό επιχειρησιακό πρόγραμμα] Επιστημονική έρευνα, τεχνολογική ανάπτυξη και υψηλή κατάρτιση — αριθ. αιτήσεως πληρωμής 2005 3784, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να ακυρώσει την απόφαση που περιλαμβάνεται στο σημείωμα της Επιτροπής αριθ. 1459 της 13ης Φεβρουαρίου 2006, με αντικείμενο το ΠΕΠ Σικελίας — αριθ. αιτήσεως πληρωμής SYSFIN 2006 0029, με το οποίο η Επιτροπή ζήτησε «την τήρηση των όρων που υπαγορεύει η επιστολή του επιτρόπου Barnier της 29ης Ιουλίου 2003 σχετικά με την επιλεξιμότητα των ποσών που προκαταβάλλονται στο πλαίσιο καθεστώτων ενισχύσεως»·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Οι λόγοι ακυρώσεως και τα κύρια επιχειρήματα ταυτίζονται με αυτούς της υποθέσεως T-345/04, Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής (1).

(1) ΕΕΕΕ C 262 της 23ης Οκτωβρίου 2004, σ. 55.

Προσφυγή της 23ης Φεβρουαρίου 2006 — Sachsa Verpackung κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-79/06)

(2006/C 96/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Sachsa Verpackung GmbH (Wieda, Γερμανία) [Εκπρόσωποι: F. Puel και L. Francois-Martin, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει τα άρθρα 1, στοιχείο ια', 2, στοιχείο θ', και 4, παράγραφος 21, της αποφάσεως·
- επικουρικώς, να μεταρρυθμίσει το άρθρο 2, στοιχείο θ', της αποφάσεως και να μειώσει το ποσό του προστίμου·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Με την υπό κρίση προσφυγή, η προσφεύγουσα ζητεί την μερική ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής C(2005)4634 τελικό, της 30ής Νοεμβρίου 2005, περί διαδικασίας εφαρμογής του άρθρου 81 ΕΚ (υπόθεση COMP/F/38.354 — Βιομηχανικοί σάκοι) με την οποία η Επιτροπή αποφάνθηκε ότι οι επιχειρήσεις στις οποίες απευθύνεται η απόφαση, μεταξύ των οποίων και η προσφεύγουσα, παρέβησαν το άρθρο 81 ΕΚ συμμετέχοντας σε συμφωνίες και εναρμονισμένες πρακτικές στον τομέα των βιομηχανικών σάκων οι οποίες αφορούσαν την επικράτεια του Βελγίου, των Κάτω Χωρών, του Λουξεμβούργου, της Γερμανίας, της Γαλλίας και της Ισπανίας. Στο μέρος της αποφάσεώς της που αφορά την προσφεύγουσα, η Επιτροπή διαπίστωσε ότι η προσφεύγουσα μετέσχε στην ενιαία και διαρκή παράβαση και της επέβαλε πρόστιμο.

Προς στήριξη του κυρίου, πρώτου αιτήματός της, η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως ως προς τον βαθμό συμμετοχής της προσφεύγουσας στη σύμπραξη, καθώς έκρινε ότι συμμετείχε ενεργώς στον καθορισμό των γενικών ποσοστώσεων, στην κατανομή των πελατών και στον καθορισμό των τιμών.

Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως αντλείται από την έλλειψη αιτιολογίας, καθόσον η Επιτροπή παρέλειψε να αιτιολογήσει επαρκώς κατά νόμο τη συμμετοχή της προσφεύγουσας σε μια υποομάδα της Γερμανίας στο πλαίσιο της συμπράξεως.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή παρέβη το άρθρο 23, παράγραφος 2, του κανονισμού ΕΚ 1/2003 ⁽¹⁾ και το άρθρο 15 του κανονισμού 17/62 ⁽²⁾, στο μέτρο που, κατά την προσφεύγουσα, κακώς αποφάνθηκε ότι η προσφεύγουσα δεν αποτελεί αυτοτελή επιχείρηση και, κακώς επίσης, αποφάνθηκε ότι η Groupe Gascogne, μητρική της εταιρεία, είναι αλληλεγγύως και εις ολόκληρον υπεύθυνη για την καταβολή του προστίμου. Η προσφεύγουσα υποστηρίζει επίσης ότι η Επιτροπή

υπέπεσε σε πλάνη κατά τον καθορισμό του μέρους του προστίμου που αναλογεί στην προσφεύγουσα για την περίοδο της συμμετοχής της στην παράβαση, το οποίο υπερέβη το ανώτατο όριο του 10 % του κύκλου εργασιών της.

Προς στήριξη του αιτήματος που προβάλλει επικουρικός, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή δεν υπολόγισε ορθώς το ύψος του επιβληθέντος προστίμου και παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας, καθόσον προέβη σε εσφαλμένη εκτίμηση της σοβαρότητας και της διάρκειας της παραβάσεως και δεν έλαβε υπόψη την ύπαρξη ελαφρυντικών περιστάσεων και τη συνεργασία της προσφεύγουσας παρά την ανακοίνωση περί συνεργασίας ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1/2003 του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, για την εφαρμογή των κανόνων ανταγωνισμού που προβλέπονται στα άρθρα 81 και 82 της Συνθήκης (ΕΕ 2003, L 1, σ. 1)

⁽²⁾ Κανονισμός 17 του Συμβουλίου, της 6ης Φεβρουαρίου 1962, πρώτος κανονισμός εφαρμογής των άρθρων [81] και [82] της Συνθήκης (ΕΕ ειδ. έκδ. 08/001, σ. 22)

⁽³⁾ Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τη μη επιβολή και τη μείωση των προστίμων σε περιπτώσεις συμπράξεων (ΕΕ 2002, C 45, σ. 3)

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2005 — Gesner κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση F-119/05)

(2006/C 96/53)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική)

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Charlotte Gesner (Kildedalsvej, Δανία) (εκπρόσωποι: J. Vazquez Vazquez και C. Amo Quiñones, abogados)

Καθού: Γραφείο Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς

Αιτήματα της προσφεύγουσας:

- Να κηρυχθεί άκυρη η απόφαση του Γραφείου Εναρμόνισης στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (ΓΕΕΑ), της 2ας Σεπτεμβρίου 2005, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της προσφεύγουσας της 10ης Μαΐου 2005 κατά της απόφασης του ΓΕΕΑ, της 21ης Απριλίου 2005, που απέρριψε τη σύγκληση επιτροπής αναπηρίας.
- Να καταδικάσει το καθού στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, έκτακτη υπάλληλος του ΓΕΕΑ μέχρι τις 15 Απριλίου 2005, πάσχει από το 2003 από κήλη του μεσοσπονδυλίου δίσκου και από διάφορες παθήσεις της σπονδυλικής στήλης. Καίτοι χειρουργήθηκε και ακολούθησε διάφορες φαρμακευτικές αγωγές και φυσιοθεραπεία, οι έντονοι πόνοι της στην πλάτη δεν έπαυσαν και το γεγονός ότι ήταν υποχρεωμένη να κάθεται για πολλή ώρα χειρότερη την κατάστασή της, με αποτέλεσμα να βρίσκεται συνεχώς σε αναρρωτική άδεια για πολλούς μήνες.

Στις 11 Μαρτίου 2005, η προσφεύγουσα ζήτησε από το ΓΕΕΑ τη σύγκληση επιτροπής αναπηρίας, προκειμένου το όργανο αυτό να διαπιστώσει την ανικανότητά της να εκτελέσει τα καθήκοντά της στην υπηρεσία και να της αναγνωρίσει το δικαίωμα σε σύνταξη αναπηρίας.

Το ΓΕΕΑ απέρριψε το αίτημα αυτό με δυο επιχειρήματα. Αφενός, έκτη οδηγία επιχειρήμα ότι το άρθρο 59 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως θα πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι η απόφαση περί συγκλήσεως επιτροπής αναπηρίας απόκειται στην Αρμόδια για τους Διορισμούς Αρχή (ΑΔΑ). Αφετέρου, το επιχειρήμα έχοντας πάρει μόνο 294 ημέρες αναρρωτικής άδειας στα τελευταία τρία έτη, η προσφεύγουσα δεν είχε συμπληρώσει τον χρόνο που απαιτείται από το άρθρο 59, εδάφιο 4, του ΚΥΚ.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα προβάλλει τέσσερις κύριους λόγους ακυρώσεως, με τον πρώτο από τους οποίους θεωρεί ότι η ΑΔΑ δεν μπορεί να αναγνωρίζει μόνο στον εαυτό της το δικαίωμα να συγκαλέει την επιτροπή αναπηρίας. Με τον τρόπο

αυτόν, η ΑΔΑ θα καθόριζε εκ των προτέρων και κατά τρόπο υποκειμενικό και αυθαίρετο αν ο έκτακτος ή ο μόνιμος υπάλληλος είναι αρκούντως ασθενής ώστε να κληθεί και να παρουσιαστεί ενώπιον της επιτροπής.

Με τον δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η αιτιολόγηση της προσβαλλομένης αποφάσεως είναι εσφαλμένη. Η εφαρμογή των χρονικών ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 59, εδάφιο 4, του ΚΥΚ εμποδίζει την πρόσβαση στο δικαίωμα σε σύνταξη αναπηρίας εκείνων των μόνιμων ή έκτακτων υπαλλήλων που δεν έχουν μεν συμπληρώσει τα σχετικά όρια, αλλά που ενδέχεται να είναι όντως ανίκανοι να εργαστούν λόγω ατυχήματος ή ασθενειών που εκδηλώνονται με ταχύτερο ρυθμό.

Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι οι διατάξεις που έχουν εφαρμογή στη σύγκληση επιτροπής αναπηρίας πρέπει να ενταχθούν όχι στο άρθρο 59 του ΚΥΚ, αλλά στο νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει την πρόσβαση στη σύνταξη αναπηρίας, δηλαδή, στα άρθρα 31 έως 33 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού, στο άρθρο 9 του ΚΥΚ και στο παράρτημα VIII του ΚΥΚ.

Με τον τελευταίο λόγο ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η προσβαλλομένη απόφαση αντιβαίνει στις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως. Το ΓΕΕΑ θα εμποδίζει το προσωπικό του να συγκαλέσει την επιτροπή αναπηρίας, ενώ η δυνατότητα αυτή επιτρέπεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων. Επιπλέον, για τους έκτακτους υπαλλήλους του ΓΕΕΑ με συμβάσεις διάρκειας μικρότερης των τριών ετών είναι δύσκολο να έχουν πρόσβαση στη σύνταξη αναπηρίας, δεδομένου ότι, όσο βαριά ασθενείς και αν είναι, ποτέ δεν θα συμπληρώσουν το όριο που προβλέπει το άρθρο 59, εδάφιο 4, του ΚΥΚ.

Προσφυγή της 13ης Ιανουαρίου 2006 — Scafarto κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-6/06)

(2006/C 96/54)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική)

Διάδικοι

Προσφεύγων: Nicola Scafarto (πόλη του Λουξεμβούργου, Λουξεμβούργο) [εκπρόσωπος: A. D'Antuono και G. Somma, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να αναγνωρίσει ότι δεν τυγχάνει εφαρμογής, δυνάμει του άρθρου 241 ΕΚ, το άρθρο 12 του παραρτήματος XIII του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων
- να ακυρώσει την απόφαση της Αρμόδιας για τους Διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ) περί σιωπηρής απορρίψεως της ενστάσεως που υπέβαλε ο προσφεύγων κατά της αποφάσεως 000617 της 17ης Μαρτίου 2005
- να ακυρώσει την προπαρατεθείσα απόφαση μόνον κατά το μέρος κατά το οποίο η ΑΔΑ προσέλαβε τον προσφεύγοντα με τον βαθμό Α*6, πρώτο κλιμάκιο, αντί του βαθμού Α*8, πρώτο κλιμάκιο
- να υποχρεώσει την καθής να αντικαταστήσει το βαλλόμενο μέρος της προπαρατεθείσας αποφάσεως με νέο δυνάμει του οποίου θα αναγνωρίζεται αναδρομικώς στον προσφεύγοντα ο βαθμός Α*8, πρώτο κλιμάκιο
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στον προσφεύγοντα όλα τα ποσά που δεν εισέπραξε λόγω της ελλείψεως νομιμότητας των προσβαλλομένων πράξεων, εντόκως
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, ο οποίος περιελήφθη στον εφεδρικό πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού EUR/A/155/2000 για τους βαθμούς Α6 και Α7, προσελήφθη από την Επιτροπή μετά την έναρξη ισχύος του νέου Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων με τον βαθμό Α*6.

Στα πλαίσια της προσφυγής του, ο προσφεύγων ισχυρίζεται πρωτίστως ότι η απόφαση με την οποία καθορίζεται η κατάταξή του παραβιάζει το άρθρο 31 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων.

Ακολούθως, ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι εν πάση περιπτώσει η ανωτέρω απόφαση στερείται νομιμότητας στον βαθμό που το άρθρο 12 του παραρτήματος XIII του κανονισμού, ως νομική βάση της, είναι παράνομο λόγω παραβιάσεως των ακολουθών αρχών: ασφάλειας δικαίου, προστασίας της θεμιτής εμπιστοσύνης, απαγορεύσεως των διακρίσεων, ίσης μεταχειρίσεως, ευλογοφανείας και χρηστής διοικήσεως. Τέλος, ο προσφεύγων προσθέτει ότι, επικουρικώς, ακόμη και αν γίνει δεκτό ότι η προστασία της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης δεν είναι πάντοτε απόλυτη, οποιαδήποτε εξαίρεση και/ή παρέκκλιση πρέπει να δικαιολογείται δεόντως, προϋπόθεση η οποία στην προκειμένη περίπτωση δεν πληρούται.

Προσφυγή/αγωγή της Β κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 23 Ιανουαρίου 2006

(Υπόθεση F-7/06)

(2006/C 96/55)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγουσα/ενάγουσα: Β (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [Εκπρόσωποι: S. Rodriguez και A. Jaume, δικηγόροι]

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας/ενάγουσας

Η προσφεύγουσα/ενάγουσα (στο εξής: προσφεύγουσα) ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρώσει την από 10 Οκτωβρίου 2005 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς Αρχής (ΑΔΑ), περί απορρίψεως της ενστάσεως της προσφεύγουσας, η οποία ελήφθη από κοινού με την από 26 Απριλίου 2005 απόφαση της ΑΔΑ να μη χορηγήσει στην προσφεύγουσα το επίδομα αποδημίας·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει στην προσφεύγουσα το επίδομα αποδημίας από της ημερομηνίας αναλήψεως των καθηκόντων της·
- να υποχρεώσει την καθής να καταβάλει τόκους υπερημερίας, από της ληφθησομένης αποφάσεως·
- να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα, υπάλληλος της Επιτροπής, προσβάλλει τον οριστικό καθορισμό των δικαιωμάτων της με τον οποίο η Επιτροπή αρνήθηκε να της χορηγήσει επίδομα αποδημίας.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει κυρίως παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο α', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ. Η προσφεύγουσα προβάλλει επίσης ένσταση ελλείψεως νομιμότητας υπό την έννοια ότι η εφαρμογή της προϋποθέσεως της ιθαγένειας, που περιλαμβάνεται στην πρώτη περίπτωση της προαναφερθείσας διατάξεως, στους υπαλλήλους που έχουν και την ιθαγένεια του κράτους μέλους διορισμού και την ιθαγένεια άλλου κράτους μέλους, προσβάλλει τις αρχές της απαγορεύσεως των διακρίσεων και της ίσης μεταχειρίσεως.

Στη συνέχεια, η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, εν πάση περιπτώσει, πληροί την προϋπόθεση διαμονής που περιλαμβάνεται στη δεύτερη περίπτωση της εν λόγω διατάξεως.

Επικουρικώς, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 1, στοιχείο β', του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, καθόσον η προσβαλλομένη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη το γεγονός ότι η προσφεύγουσα πληροί το κριτήριο ιθαγενείας και το κριτήριο διαμονής που αναφέρονται στην εν λόγω διάταξη.

Έτι επικουρικότερον, η προσφεύγουσα προβάλλει παράβαση του άρθρου 4, παράγραφος 3, του παραρτήματος VII του ΚΥΚ, καθόσον η διάταξη αυτή δεν μπορεί να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι επιβάλλει σε υπάλληλο που έχει διπλή ιθαγένεια να παραιτηθεί της ιθαγένειας του κράτους μέλους του διορισμού του προκειμένου να δικαιούται του επιδόματος αποδημίας.

Προσφυγή/αγωγή της 5ης Ιανουαρίου 2006 — André κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-10/06)

(2006/C 96/56)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Daniel André (Βρυξέλλες, Βέλγιο) [Εκπρόσωπος: M. Jourdan, avocat]

Καθής/εναγόμενη: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφεύγοντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- Να ακυρωθεί η απόφαση της Επιτροπής της 6ης Οκτωβρίου 2005 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση καταβολής στον προσφεύγοντα/ενάγοντα, για παροχή που πραγματοποιήθηκε για λογαριασμό και κατόπιν αιτήσεως του Δικαστηρίου στις 12 και 13 Ιανουαρίου 2005, της κατ' αποκοπήν αποζημίωσης που προβλέπεται από το άρθρο 7 της Συμβάσεως για τον καθορισμό των όρων εργασίας και το καθεστώς χρηματικών απολαβών των υπαλλήλων διεργαζόμενων συνεδρίων που προσλαμβάνουν τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ενωσης·
- Να καταδικάσει την καθής/εναγόμενη να αποκαταστήσει τη ζημία που υπέστη ο προσφεύγων/ενάγων από τη ζημιολογία πράξη, καταβάλλοντας το ποσό των 241,99 EUR που αναλογεί στην αποζημίωση που έπρεπε να του καταβληθεί, με τους νόμιμους τόκους από την ημερομηνία που κατέστη απαιτητή·
- Να καταδικάσει την καθής/εναγόμενη στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων/ενάγων, υπάλληλος διεργαζόμενων συνεδρίων, πραγματοποιεί ορισμένες παροχές υπηρεσιών διεργαζόμενων για λογαριασμό διαφόρων κοινοτικών οργάνων. Οι παροχές του πραγματοποιούνται στο πλαίσιο συμβάσεων προσλήψεως που προβλέπουν τις ημέρες και τον τόπο όπου θα παρασχεθεί η διεργαζόμενη. Οι προσλήψεις αυτές διέπονται, όσον αφορά το καθεστώς χρηματικών απολαβών, από τη Σύμβαση για τον καθορισμό των όρων εργασίας και το καθεστώς χρηματικών απολαβών των διεργαζόμενων εκπροσώπων των διαδίκων και των διεργαζόμενων συνεδρίων που προσλαμβάνουν τα όργανα της Ευρωπαϊκής Ενωσης.

Στην υπό κρίση υπόθεση, ο προσφεύγων/ενάγων προβάλλει την απόφαση της Επιτροπής με την οποία δεν του καταβλήθηκε η κατ' αποκοπήν αποζημίωση ταξιδιού του άρθρου 7 της προαναφερθείσας συμβάσεως, όπως αυτή αναλύεται εκτενώς στις «λεπτομέρειες εφαρμογής» που επισυνάπτονται στην τελευταία.

Με την προσφυγή/αγωγή του, ο προσφεύγων/ενάγων αμφισβητεί την ερμηνεία των εν λόγω διατάξεων στην οποία προέβη η καθής, κατά την οποία η ύπαρξη απωλείας κέρδους λόγω της μετακινήσεως αποτελεί προϋπόθεση *sine qua non* για την καταβολή της επίδικης αποζημίωσης. Επιπλέον, η Επιτροπή εσφαλμένα θεώρησε ότι, επειδή ο προσφεύγων είχε ήδη εργαστεί για κοινοτικό όργανο στις 10 και 11 Ιανουαρίου 2005, η 12η Ιανουαρίου 2005 δεν ήταν η πρώτη ημέρα της προσλήψεώς του.

Κατά τον προσφεύγοντα, στο κείμενο της Συμβάσεως δεν περιλαμβάνονται, ούτε και συνάγονται σιωπηρώς, οι πρόσθετες προϋποθέσεις που απαιτούνται από την καθής, η οποία τροποποίησε μη προσηκόντως το περιεχόμενο της συμβάσεως.

Τέλος, ο προσφεύγων προβάλλει ότι η ύπαρξη διαδοχικών συμβάσεων προσλήψεως με ένα ή περισσότερα κοινοτικά όργανα δεν παρέχει τη δυνατότητα αφαιρέσεως της επίδικης αποζημίωσης.

Προσφυγή της 9ης Φεβρουαρίου 2006 — Zuleta de Reales Ansaldo κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση F-13/06)

(2006/C 96/57)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Leticia Zuleta de Reales Ansaldo (Λουξεμβούργο, Λουξεμβούργο) [Εκπρόσωπος: G. Vandersanden, avocat]

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει την από 4 Μαΐου 2005 απόφαση της Αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής του Δικαστηρίου περί διορισμού της προσφεύγουσας με βαθμό A*7, κλιμάκιο 2·
- να κατατάξει την προσφεύγουσα στον βαθμό (A*10, κλιμάκιο 2) με τον οποίο θα έπρεπε κανονικά να είχε διορισθεί, σύμφωνα με τις διατάξεις της προκηρύξεως του διαγωνισμού CJ/LA/25 στον οποίο έχει επιτύχει·
- να αποκαταστήσει πλήρως τη σταδιοδρομία της προσφεύγουσας, αναδρομικά από την ημερομηνία κατατάξεώς της σε βαθμό και κλιμάκιο, όπως διορθώθηκε, συμπεριλαμβανομένων των τόκων υπερημερίας·

- κατά συνέπεια, να εξασφαλίσει στην προσφεύγουσα μισθολογική μεταχείριση αντιστοιχούσα στον βαθμό A*10, κλιμάκιο 2, από την ημερομηνία διορισμού της και να αποκαταστήσει τα συνταξιοδοτικά της δικαιώματα, τα προνόμια και τα επιδόματα τα οποία δικαιούται, λαμβάνοντας επίσης υπόψη το ενδεχόμενο προαγωγή της προσφεύγουσας από την ίδια αυτή ημερομηνία,
- να καταδικάσει το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα μετέσχε στον διαγωνισμό CJ/LA/25 για την κατάρτιση εφεδρικού πίνακα μελλοντικών προσλήψεων γλωσσολογικών νομικών ισπανικής γλώσσας με βαθμό LA7/LA6.

Κατόπιν της επιτυχίας της στις εξετάσεις του διαγωνισμού, η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για τον διορισμό της ως δόκιμης υπαλλήλου στη διεύθυνση μεταφράσεως του Δικαστηρίου από τις 16 Μαΐου 2005 και με βαθμό A*7, κλιμάκιο 2.

Με την προσφυγή της, η προσφεύγουσα βάλλει κατά της κατατάξεώς της σε χαμηλότερο βαθμό λόγω της θέσεως σε ισχύ του κανονισμού 723/2004 του Συμβουλίου, της 22ας Μαρτίου 2004, για την τροποποίηση του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Κοινοτήτων αυτών⁽¹⁾.

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους. Ο πρώτος συνίσταται σε ένσταση ελλείψεως νομιμότητας κατά των άρθρων 12, παράγραφος 3, και 13, παράγραφος 2, του παραρτήματος XIII του ΚΥΚ. Ο δεύτερος στηρίζεται σε παραβίαση των αρχών περί χρηστής διοικήσεως, καθήκοντος αρωγής, διαφάνειας, καλής πίστης, ισότητας και απαγορεύσεως των διακρίσεων.

⁽¹⁾ ΕΕ L 124, της 27.04.2004, σ. 1.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2006 — Chevalier Carmana κ.λπ. κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση F-14/06)

(2006/C 96/58)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Giovanna Chevalier Carmana (Παρίσι, Γαλλία), Alice Coda (Παρίσι, Γαλλία), Jacqueline Doucet (Παρίσι, Γαλλία), Françoise Kluss (Ollioules, Γαλλία) [εκπρόσωποι: G. Vandesanden και L. Levi, δικηγόροι]

Καθού: Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Κήρυξη της προσφυγής παραδεκτής και βάσιμης, συμπεριλαμβανομένης της εμπειροχομένης σ' αυτήν ενστάσεως περί παρανόμου χαρακτήρα·
- κατά συνέπεια, ακύρωση των εκκαθαριστικών συντάξεως Μαρτίου 2005 των προσφευγόντων, με αποτέλεσμα την εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή αντιστοιχούντος στο επίπεδο ζώνης της πρωτεύουσας της χώρας κατοικίας τους ή, τουλάχιστον, διορθωτικού συντελεστή δυνάμενου να αντικατοπτρίζει καταλλήλως τις διαφορές κόστους ζωής στους τόπους όπου θεωρείται ότι οι προσφεύγοντες δαπανούν το εισόδημά τους και, επομένως, ανταποκρινομένου, στην αρχή της αντιστοιχίας·
- καταδίκη του καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προβαλλόμενοι από τους προσφεύγοντες ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι προς αυτούς που έχουν προβληθεί στο πλαίσιο της υποθέσεως F-128/05 Adolf κ.λπ. κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006, σ. 56.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2006 — Abba κ.λπ. κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση F-15/06)

(2006/C 96/59)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Abba κ.λπ. [εκπρόσωποι: G. Vandesanden και L. Levi, δικηγόροι]

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Κήρυξη της προσφυγής παραδεκτής και βάσιμης, συμπεριλαμβανομένης και της εμπειροχομένης σ' αυτήν ενστάσεως περί παρανόμου χαρακτήρα·
- κατά συνέπεια, ακύρωση των εκκαθαριστικών συντάξεως Μαρτίου 2005 των προσφευγόντων, με αποτέλεσμα την εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή αντιστοιχούντος στο επίπεδο ζώνης της πρωτεύουσας της χώρας κατοικίας τους ή, τουλάχιστον, διορθωτικού συντελεστή ικανού να αντικατοπτρίσει καταλλήλως τις διαφορές κόστους ζωής στους τόπους όπου οι προσφεύγοντες θεωρείται ότι δαπανούν το εισόδημά τους και, επομένως, ανταποκρινομένου στην αρχή της αντιστοιχίας·

— καταδίκη του καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προβαλλόμενοι από τους προσφεύγοντες ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι προς αυτούς της υποθέσεως F-128/05 Adolf κ.λπ. κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006, σ. 56.

Προσφυγή της 15ης Φεβρουαρίου 2006 — Augenault κ.λπ. κατά Συμβουλίου

(Υπόθεση F-16/06)

(2006/C 96/60)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Françoise Augenault κ.λπ. [εκπρόσωποι: G. Vandensanden και L. Levi, δικηγόροι]

Καθού: Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης

Αιτήματα των προσφευγόντων

- Κήρυξη της προσφυγής παραδεκτής και βάσιμης, συμπεριλαμβανομένης της εμπεριεχομένης σ'αυτήν ενστάσεως περί παράνομου χαρακτήρα·
- κατά συνέπεια, ακύρωση των εκκαθαριστικών συντάξεως Μαρτίου 2005 των προσφευγόντων, με αποτέλεσμα την εφαρμογή διορθωτικού συντελεστή αντιστοιχόντος στο επίπεδο ζώνης της πρωτεύουσας της χώρας κατοικίας τους ή, τουλάχιστον, διορθωτικού συντελεστή ικανού να αντικατοπτρίζει καταλλήλως τις διαφορές κόστους ζωής στους τόπους όπου οι προσφεύγοντες θεωρείται ότι δαπανούν το εισόδημά τους και, επομένως, ανταποκρινόμενου στην αρχή της αντιστοιχίας·
- καταδίκη του καθού στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Οι προβαλλόμενοι από τους προσφεύγοντες ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα είναι όμοιοι προς αυτούς της υποθέσεως F-128/05 Adolf κ.λπ. κατά Επιτροπής⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ C 60 της 11.3.2006, σ. 56.

Προσφυγή/αγωγή της 21ης Φεβρουαρίου 2006 — Vereecken κατά Επιτροπής

(Υπόθεση F-17/06)

(2006/C 96/61)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

Διάδικοι

Προσφεύγων/ενάγων: Marc Vereecken (Βρυξέλλες, Βέλγιο)
[Εκπρόσωποι: S. Rodrigues και A. Jaume, δικηγόροι]

Καθή: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα του προσφευγόντος/ενάγοντος

Ο προσφεύγων/ενάγων ζητεί από το Δικαστήριο Δημόσιας Διοίκησης:

- να ακυρώσει τις αποφάσεις της αρμόδιας για τους διορισμούς αρχής (ΑΔΑ), περί απορρίψεως της ενστάσεως του προσφευγόντος, από κοινού με την από 19 Οκτωβρίου 2004 απόφαση της ΑΔΑ και τα δελτία μισθοδοσίας από τον Φεβρουάριο του 2005 και έπειτα, καθόσον μετατρέπουν τον βαθμό του προσφευγόντος σε Α*8, καθώς και την απόφαση της ΑΔΑ περί απονομής μορίων αξιολογήσεως, προτεραιότητας και αντισταθμιστικής αποζημιώσεως για άδεια άνευ αποδοχών για προσωπικούς λόγους·
- να επισημάνει στην ΑΔΑ τα αποτελέσματα που συνεπάγεται η ακύρωση των προσβαλλομένων αποφάσεων, και ιδίως: i) την προαγωγή του προσφευγόντος στον βαθμό Α*10 (πρώην Α6) με αναδρομική ισχύ από το 2001 ή, τουλάχιστον, από την 1η Οκτωβρίου 2004, ημερομηνία κατά την οποία επανεπτάχθηκε στην υπηρεσία, ii) την προαγωγή του προσφευγόντος τουλάχιστον στον βαθμό Α*9 με ισχύ από την 1η Οκτωβρίου 2004, iii) απονομή στον προσφεύγοντα των μορίων που δικαιούται από τον χρόνο της προαγωγής του, περιλαμβανομένων των μορίων αξιολογήσεως, των μορίων προτεραιότητας και των μεταβατικών μορίων για τις εκθέσεις εξελιξέως σταδιοδρομίας του 2003, του 2004 και του 2005·

- να υποχρεώσει την καθής να αποκαταστήσει τη χρηματική ζημία που υπέστη ο προσφεύγων εξαιτίας της μη προαγωγής του στον βαθμό A*10 από την περίοδο προαγωγών του 2001, ή τουλάχιστον από την 1η Οκτωβρίου 2004, συμπεριλαμβανομένων των συνεπειών της όσον αφορά την παροχή συντάξεως·
- να υποχρεώσει την καθής να ικανοποιήσει την ηθική βλάβη του προσφεύγοντος λόγω της μη καταρτίσεως των εκθέσεων βαθμολογίας 1997-1999 και της υπέρμετρα καθυστερημένης καταρτίσεως της εκθέσεως βαθμολογίας 1999-2001 και των εκθέσεων εξέλιξεως σταδιοδρομίας του 2003 και του 2004·
- να καταδικάσει την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Ο προσφεύγων, υπάλληλος της Επιτροπής, ο οποίος κατείχε τον παλιό βαθμό A7, επανεντάχθηκε την 1η Οκτωβρίου 2004 στον βαθμό A*8 κατόπιν τριετούς αδειάς άνευ αποδοχών.

Με την προσφυγή του προβάλλει τέσσερις λόγους, εκ των οποίων ο πρώτος αντλείται από την παράνομη παράλειψη καταρτίσεως και την καθυστερημένη κατάρτιση των εκθέσεων βαθμολογήσεώς του

για τις περιόδους 1997-1999 και 1999-2001 και των εκθέσεων εξέλιξεως της σταδιοδρομίας του για το 2003 και το 2004.

Με τον δεύτερο λόγο, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η κατάταξη του στον βαθμό A*8 μετά τη λήξη της αδειάς του αντιβαίνει προς το άρθρο 6 του Κ.Υ.Κ.. Επιπλέον, η απόφαση αυτή παραβιάζει την αρχή της ισοδυναμίας μεταξύ της παλιάς και της νέας διαρθρώσεως της σταδιοδρομίας, καθώς και τις αρχές της ίσης μεταχειρίσεως και της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης.

Με τον τρίτο λόγο, ο προσφεύγων προβάλλει ότι υπέστη δυσμενή διάκριση σε σχέση με τους εν ενεργεία υπαλλήλους, καθόσον, λόγω του ότι βρισκόταν σε άδεια άνευ αποδοχών, δεν υπήχθη στα ευνοϊκά μεταβατικά μέτρα περί των προαγωγών που ίσχυσαν για τους εν λόγω υπαλλήλους.

Τέλος, με τον τέταρτο λόγο, ο προσφεύγων αμφισβητεί τη νομιμότητα της μη λήψεως υπόψη της αρχαιότητας που είχε αποκτήσει πριν και κατά τη διάρκεια της εν λόγω αδειάς, ιδίως όσον αφορά τα μόρια αντισταθμιστικής αποζημιώσεως, αξιολογήσεως και προτεραιότητας που του απονεμήθηκαν. Εκτιμά ότι κατά τον τρόπο αυτόν υπέστη βλάβη σε σχέση με τους τελούντες σε απόσπαση υπαλλήλους.

III

(Πληροφορίες)

(2006/C 96/62)

Τελευταία δημοσίευση του Δικαστηρίου στην Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης

EE C 86 της 8.4.2006

Ιστορικό των προηγούμενων δημοσιεύσεων

EE C 74 της 25.3.2006

EE C 60 της 11.3.2006

EE C 48 της 25.2.2006

EE C 36 της 11.2.2006

EE C 22 της 28.1.2006

EE C 10 της 14.1.2006

Τα κείμενα αυτά είναι διαθέσιμα σε:
EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>
CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
